

september 2021

Leto 2021

Egejsko morje

1. september 2021, sreda

Koundouros, Kea - Panormos, Atika

Danes se je začela šola. V Sloveniji. Tukaj prav bistvene spremembe med včeraj in danes ni opaziti. Morda tudi zato, ker dan preživiva na Makronisosu, bivši kaznjski koloniji, nenaseljenem otoku, dolgem 13 km in širokem 1-2 km. Na vzhodni, z meltemijem bičani strani, obrnjeni stran od Lavrija in Aten je nekaj osamljenih zalivov, idealnih za dnevno kopanje. Šolarjev tukaj ni. Pravzaprav ni nikogar. Sama sva. Ob prihodu je sicer bil en gliserček z družinico na krovu, ki pa se je kmalu odpeljal. Verjetno si je o nama mislil kot o vsiljivcih v njihov raj. Ostali, bolj odprti zalivi so bili popolnoma prazni, vsaj kolikor se je lahko videlo iz morja.

Večkratni skoki v morje (le kaj se to meni dogaja?!) so neverjetno prijetni. To so skoki v turkizni bazen brez smradu po kloru. Morje je popolnoma bistro, s palube se vidi vsaka malenkost na 7 m oddaljenem na dnu. Čudovito!

Vesna se, kot vedno, spravi v snorklarijo. Danes je bil foto session relativno dober, pove. Tritoni polž je odtehtal pomanjkanje ostalega. Njen športni ulov (catch and release) je ovekovečil še gostujoči fotograf na dingiju. Je pa našla tudi pokopališče morskih ježkov, ki niso poginili po naravni poti. Verjetno so se na tistem mestu sidrali Italijani. Ali pa so tam samo izprazniki krožnike po gostiji.

Vetra je bilo nekaj malega dopoldan, potem pa celo popoldne čofotava v bonaci. Pred večerom se veter sramežljivo vrača in midva se premakneva v bolj zaščiten zaliv na Atiki. Tukaj bova varno počakala na meltemi, ki se bo začel ponoči in mu bova jutri ušla v Argolidski zaliv. Če ne bo spremembe vremenske napovedi. Ali pa najine volje...

Tone je šel po makedamski cesti in naredil lepe fotke kjer sva sidrana na Makronissosu

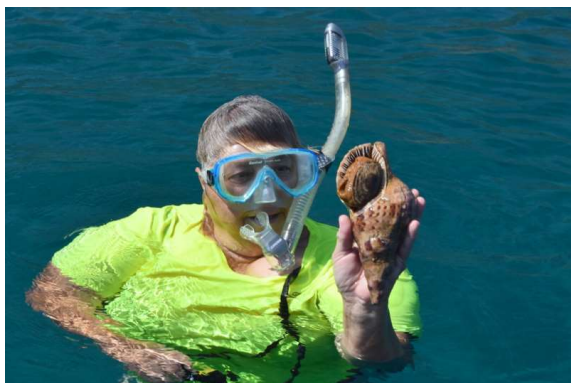
v tem zalivu je bila Mala edina jadrnica

če pa ta kos betona ne bo držal našega dinghija ... teg betonskih blokov je pod vodo ogromno

v ozadju se vidi še motorni čoln

pred časom sem videla tako velikega polža Tritoni v Dodekanezih ... tokrat je bil le meter in pol pod vodo ...

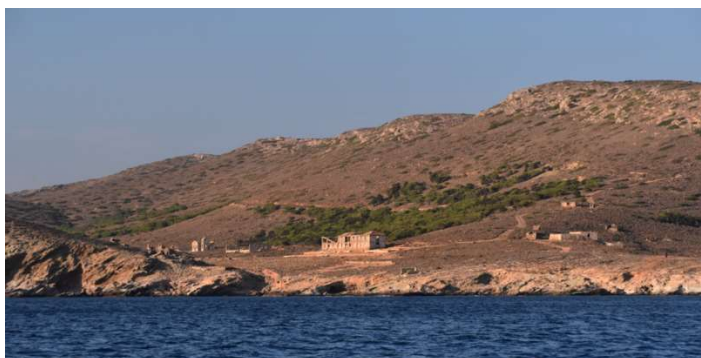
se je počasi začel jeziti, ker sem ga dala ven iz morja (ampak res na kratko)

tukaj je začel že slino spuščati ... kartica za za podvodni fotič mi ne dela, upam, da mi uspe rešiti kakšno fotko? no, veselje je pa bilo danes

sidrišče, ki je opisano v pilotu je bilo zasedeno z jadnico in katamaranom

zelo veliko je zapuščenih objektov, sedaj tako nihče ne živi na tem otoku

nekaj deset metrov za nama so urejene plaže

danes za kočerjo pasticio; na obalo nisem stopila že 7 dni
:)

pa še ena iz Makronissija

2. september 2021, četrtek

Panormos, Atika - Porto Heli

Začelo se je vzpodbudno, sidrišče je bilo odlično, brez refulov in z zmernim vetrom. Povsem mirno in predvsem brez vala, ki sem se ga malo bal. In prazno. Ko kasneje plujeva ob rtu Sounion, vidim, kako dobro sva se odločila. Tam se gužva okoli 20 bark. Pa le tri milje narazen sta sidrišči. In vmes je še eno, prav tako odlično, tudi skoraj prazno. Tale Rod ima res neznanski vpliv!

Ampak. Ko sem dvignil sidro, ga privezal, se vrnil za krmilo in dodal gas, se ni zgodilo nič. Ajooo! Prostora je bilo toliko, da sem lahko v miru dvignil jadra in odjadral iz sidrišča. In potem sva imela veter, dober veter, vse do sidrišča v laguni Porto Heli. Za dobrih 50 milj ga je bilo ravno prav, da sva jih preplula v osmih urah. 4-5 Bf, od zadaj.

Če je bil torej začetek vzpodbuden vse do dviga sidra, je bilo nadaljevanje malo manj. Ali pa precej manj. Pravzaprav zelo nevzpodbudno. Naš neverjetnostni pogon je začel striktno ločevati dve kvantni stanji. Kaj nas kdo opazuje? Še huje, če je hkrati v obeh kvantnih stanjih, stojimo na mestu. Takole je sedaj: naprej gremo na veter, nazaj na motor. Za naprej torej uporabljam prvo kvantno stanje, za nazaj pa drugo. Ma, saj se da. Če je le dovolj goriva v zraku.

Pred vstopom v kanal pred Porto Helijem sem v prvem kvantnem stanju pogona pospravil glavno jadro in močno skrajšal genovo in skozi dobro miljo dolg kanal prijadral z refulastim bočnim vetrom na izbrano mesto, zvil genovo, Vesna je spustila sidro in v drugem kvantnem stanju neverjetnostnega pogona sem sidro močno zategnil. Sparkirani smo v redu, kaj pa sedaj?

Že cel dan pojejo telefoni in približno se mi končno sanja, kaj je potrebno narediti. Samo, sam si tega ne upam narediti na sidru, če res ni sila. Pa iščeva majstora, ki bi zadevo uredil. Vesna naredi veliko telefonskih klicev in rezultat je, da en majstor kar po telefonu pove, da bi on to odšraufal in potem nesel v Atene v popravilo. V enem tednu bi bilo. Če se ne da, bodo pa novo naročili. Torej ne ve, kaj je treba narediti. Drugi je privihral z dingijem in takoj na začetku povedal, da jadrnice ni še nikoli šraufal. In prijeten vonj po alkoholu je imel tako močan, da ga tudi tuširanje s parfumom ni skrilo. Tudi s tem ne bo nič. Za jutri ima Vesna še nekaj telefonskih števil na seznamu. Potem se pa opcije počasi izčrpajo. Hmmm...

Zvečer službujeva in se ne oddingirava na obalo. Avrio.

danes večinoma metuljkala; večina plovil je šla proti
Atenam

3. september 2021, petek

Porto Heli

Po kavici greva v lov za mehanikom. Z dingijem na obalo in potem od vrat do vrat. Ampak. Že pri prvih vratih dobiva pravo telefonsko številko, ki jo ob zajtrku in drugi kavici tudi pokliče. Dimitris pride v kruharnico in pove, da bi on takoj začel delati. Odlično. Vsak s svojim dingijem se zapeljeva na Malo. Vesna se medtem hladi v supermarketu.

Dimitris pride na Malo z asistentom. In orodjem. In takoj pravi lec-gou-vorkin. Nekaj novega, nekaj nepojmljivega. Še posebej za Grka. No, da zadeva ni tako radostna, poskrbi že pri sami demontaži. Če me ne bi izučilo, da je majstorima potrebno gledati pod prste in ne bi včeraj naštudiral celega postopka, bi mi Dimitris polomil cel saildrive. Ah, ja... Tako sem ga pa na srečo do časa zaustavil, ko je v roki že držal kladivo, da mu povem, da mora preden vse skupaj potegne na plano, odstraniti kladivce (ali kakor koli se temu že reče). In ko je to naredil in spet hotel puliti ven menjalnik, sem ga spet zabremzal. Sedaj sem mu kar video pokazal in (zanimivo!) si ga je z zanimanjem pogledal. Potem je šlo vse gladko.

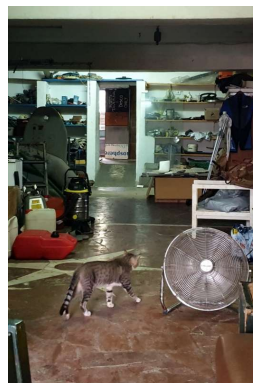
V delavnici tudi ne bi šlo brez videa. In na koncu je vse skupaj lepo sestavil. No, tako je izgledalo. Na barki je ugotovil, da je sestavil upside down. In njegov asistent je sam odbrzel v delavnico, se vrnil in nadaljevala sta z delom. Samo upam lahko, da je prav sestavil. 50% šans je, da je v redu. Tudi na barki ni šlo vse po planu. Ni si zapisal, kako mora vstaviti kladivce. Spet je 50 % šans, da je zadel. Skupaj je verjetnost 25 %. Ah ja, majstori. Sedaj sicer dela in upam, da bo delalo do konca sezone. Še posebej, ker rezervnih delov ni nikjer za dobiti. Pa res ne bi rad več izumljal novih kvantnih stanj neverjetnostnega pogona...

Kakorkoli, srčno upam, da nama do konca leta ne bo potrebno lažno kimati ekologom in bova za pogon lahko uporabljala še kaj drugega in ne samo veter.

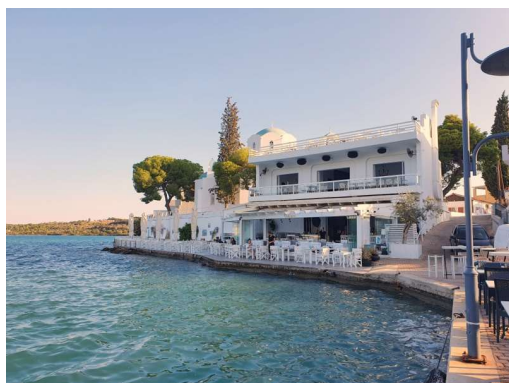
Popoldan se končno spraviva u-lajf. Res se prileže malo sprehoda, ribja večerja in glažek rujnega na obali pa tudi ne škodi. Spotoma izveva, da je včeraj umrl Mikis. Tridnevno žalovanje je v Grčiji. Ko je umrl Oliver, je bilo na Hrvaškem samo enodnevno žalovanje. V Kalamati pa je poleg prepovedi veseljačenja za vsak slučaj uvedena še policijska ura. Ne zaradi covida, ampak zaradi Mikisa. In nekaterim, v covid časih do obisti streniranim, se to zdi normalno. Avtoritativno teokratska država. Se tudi Deželici pod najnovejšo ablastjo obeta nekaj podobnega? Ne glede na vse, pa je le treba vedeti, da bil skladatelj Mikis vseeno nekaj kalibrov bolj pomembna osebnost od ljudskega zabavljaka Oliverja.

Tone gleda pod prste mehaniku; seveda v avtomehanični delavnici ne manjka pravega koledarja

pa celo dve mački so imeli v delavnici

že xxxtič sprehod ob obali Porto Helija

sidrišče Porto Heli

cerkev ni bila glasna z zvonenjem

sadeži kaktusa še niso bili zreli; so jih pa zato očiščene prodajali v trgovinah

mala mešana morska plošča za eno osebo

4. september 2021, sobota

Porto Heli - Ververouda

Bojim se izpluti. Nisem prepričan, da so mojstri naredili čisto tako, kot bi bilo potrebno. Skok na obalo po frišen kruhek in led mi zato kar paše, da lahko odhod malo prestavim. Ampak, opoldne je pa le treba dalje. Prižgem motor, dam v prestavo in - vse dela. V precejšnjem brezvetrju se zapeljeva dve milji v zaliv z mivkastim dnom in kristalno čisto vodo. Bazen. Vse je delovalo brez pripomb. Ves čas, vse do sidranja. In tudi vključno s sidranjem. Kar malo sem si oddahnil.

Potem pa skok v bazen. In Vesna v snorklarijo. Podvodni fotič ji nekaj nagaja. Tehnika. Upa, da bodo fotke danes uspele. Zadnjič ji s tritonom niso. Je pa tako, da je za dobre fotografije potreben pogoj je (poleg delujoče tehnike) tudi zanimiva narava. Ta pa letos ni najbolj radodarna. Jaz pogledam saildrive, malo pritegnem vijake in vse mi izgleda v redu. A strah ostaja.

Popoldan se v zalivu naredi gužva. Midva dvigneva sidro in se odpeljeva miljo naprej. Neverjetnostni pogon v drugem kvantnem stanju zaenkrat še vedno lepo dela. Danes je v dveh etapah zmogel tri milje. In ne bom ga več utrujal. V ogromnem zalivu, lepo zaščitenem pred popoldanskim termičnim vetrom in z bistrim morjem pod kobilico, sva sama preko noči. Rod je ta zaliv spregledal in posledično ga spregledajo tudi njegovi sledilci. Danes še posebej, ker so izmene in jih je veliko še v atenskih marinah.

Ni ga pa spregledal vodni smučar. Hrupni vodni smučar. No, vodni smučar ni bil moteč, moteč je bil čoln, ki ga je vlekel. Pa tudi s čolnom pravzaprav ni bilo nič narobe, če le ne bi imel takega ozvočenja, kot nekoč najhujši rokerji na Woodstocku. Rave party muzika sredi morja. Kaj ne ve, da je danes še vedno dan žalovanja in da je javno predvajanje glasbe nezaželeno? Ko je plul nekaj sto metrov od Male, sva morala pogovor z Vesno za nekaj časa prekiniti, ker se nisva slišala. Še dobro, da je smučar od časa do časa čofnil v morje in takrat je bilo ozvočenje izključeno. Da sta se z voznikom lahko sporazumela o nadaljevanju smučanja.

Ko pade mrak, sediva v kokpitu in tuhtava kam v naslednjih dneh. Vetra bo preveč za prijetno čofotanje, celo nekaj oblakov se nama obeta. Morda bi te dni izkoristila za delo na zalogo. In med iskanjem po netu, naletiva na zanimivo spletno stran. Bližnjica je takoj pristala na telefonu. Lahko še kdaj pride prav. Navily.com. Cel svet pokriva. Nekaj podobnega je bila pred leti goodanchorage.com, ki pa je na žalost propadla.

morska kumara/Sponge synaptid ; kar nekaj jih je bilo danes videti (letos prvič)

samo dve miljii proč od Porto Helijs in tako lepa kristalna voda

k sreči nas ni bilo veliko na sidrišču

mini resort v zalivu

veliko jat majhnih rib

dobro se je zakamufliral :) ... drugače pa nič posebnega pod vodo

na plaži je bilo le nekaj ljudi, čeprav je dostopna z avtomobilom

5. september 2021, nedelja**Ververouda - Astros**

Odlično sidrišče za termične vetrove sva izbrala. Ob meltemiju bi bilo pa povsem odprto. Ampak, danes ni meltemija. Počasi se odpravlja. Danes nimava daleč. Greva do slabih 20 milj oddaljenega Astrosa na nasprotni strani Argolijskega zaliva. Ampak. Najprej kavica in zajtrk, potem jadra. Prioritete so jasne.

Jadra so obešena in lepo stojijo nekaj minut. Potem so samo še obešena. In še nekaj trenutkov kasneje preklolim med kvantnima stanjema našega pogona. In po nekaj miljah brnenja motorja, preklolim ponovno. Večino poti sva tako spravila pod streho na veter. Lepo.

V Astrosu pa - problem. Četica vstopa - v roku desetih minut. Midva sva zadnja. En privez je zmanjkal. Pa se predzadnji premisli in gre ven iz luke. Zakaj, ve samo on. No, pa smo še prostor spravili pod streho. In to še takega, ki mi je najbolj všeč. Zadnja na pomolu sva (imela bova mir) in privezana sva bočno (noben bočni veter ali sosed nama ne more izruvat sidra). Sedaj nama ostane le še boj za vodo in elektriko. Priključkov je premalo in še ti so zelo daleč. No, počakati je potrebno na marinerota, ki pride - ko pač pride. Ah, Grčija...

Midva ga ne čakava, strumno odkorakava na kosilo. Astros je prijetno urejena in čedna turistična vasica s tipično turistično ponudbo. In turističnimi cenami po tavernicah. Lačna sva in ne je se nama domačih friganih lignjev. Tokrat je na sporedu giro pita in pol litra rozeja. Malo nama roze ne paše, midva bi rdeče vino. Pa se takoj oglasi kanadski Grk od sosednje mize in pove, da je to vino odlično. Tako dobro, da on sedaj pije že tretji karaf. No, po treh karafih je itak vsako vino dobro.

Na poti iz birtije greva mimo plakata. Toliko že znava brati grščino, da razumeva, da je čez dva dni festival. O-la-la! Na festival pa greva. Še posebej, ker imajo tukaj prav fleten amfiteater ob morju. Ampak. Ko pri slovenski Grkinji za vsak slučaj preveriva celotno vsebino, se izkaže, da pomeni pri njih beseda "festival" politično zborovanje. Ah, ja... Tega se iz religioznih vzgibov pač ne bova udeležila. Sploh pa ne, ker ni tukaj, ampak v Tripoliju. Mogoče pa najina grščina le ni tako bleščeča...

Na Malo se vrneva ob šestih zvečer in zamudiva marinerota, da bi mu lahko plačala vodo in elektriko. Pride spet - avrio. Bejž se solit! Seštukam tri podaljške in dodam razdelilec in imava elektriko. Zastonj. No, za 14 evrov, kolikor naju je stalo kosilo. Ali plačava marinerotu ali birtu, mi je pač vseeno. Pri birtu celo dobiva račun. Kar se vode tiče, jo potrebujeva pa itak samo za pranje barke. Malček računam, da bo nocoj kaj z napovedano barkopralnico. Upam in se hkrati bojim, da je to račun brez krčmarja. Le zakaj bi bilo danes drugače, kot je že celo poletje?

na plažah še vedno turisti - Astros

dobila zadnji normalni privez (nekateri so se kasneje raftali)

Tone si ogleduje električne priključke in študira kako bi to zvezal, da bi lahko imeli tudi na Mali elektriko

na koncu pomola morska deklica z ruto

kar nekaj jih je še prišlo v luko, nekateri so se obrnili in šli drugam, drugi raftali

za danes pozno popoldne je bilo napovedano nekaj dežja

popoldne so bile v vasici ulice bolj prazne

plakat, ki vabi na komunistični festival v Tripoliju ...

6. september 2021, ponedelje

Astros

Vsega lepega je enkrat konec. In tako tudi našega podaljšanega priključevanja na elektriko. Sosed, ki ima ustrezen adapter (trifazni 50 A), izpluje. Skupaj z adapterjem. Potem grem jaz v šoping novega. Ga kupim in začnem sestavljati nov razdelilec. Pa pride inkasantka in lepo prosi, če se prestavimo na (po novem prost) privez na sredini pomola. Najmanjša barka smo in na največji privez smo vezani. Saj, če ni druge možnosti je to v redu, doda, sedaj bi pa ona ta privez prišparala za kakšno megajahto, da bi lahko več zaslužila. No, v redu teta, se bomo prestavili.

In se. Samo, sedaj je pa postala vsa moja znanost okoli podaljškov v trenutku zastarela in nepotrebna. Tam, kjer sva po novem, se lahko priključim direktno na stebriček. In tudi se. Elektrike mi sicer teta ni računala, me je pa zato investicija v (po novem nepotreben) konektor stala toliko, kot bi me stala elektrika pri teti. Bom videl, kolikokrat bom ta eksotični konektor lahko sploh še uporabil. In bom takrat izračunal letno stopnjo amortizacije. Mislim, da se bo amortiziral leta in leta, če ga do sedaj v preko 100 državah nisem nikjer potreboval.

Luka je polna. Ampak notri se tlačijo nove in nove barke. Po grško. Raftajo se, ribiče umikajo drugam, na preplitvo obalo jih privezujejo z dolgimi štriki in potem morajo reveži z dingijem na obalo. In še kakšna metoda bi se našla. Za jutri preko dneva je v širši okolici napovedan precej močan veter in Astros je lociran v vremenski luknji z najmanj vetra. Jasno, da nisva samo midva tako pametna, da znava brati vremenske napovedi. Astros je zanimiv za vse. In prihajajo novi in novi. Res pa je tudi, da je za danes napovedanih dvajset vozlov (v sunkih) v realnosti v tej luki le prijeten vetrič. Če bi meril, ne verjamem, da bi nameril kak sunek preko 15 vozlov. Vsi bi bili radi tu, razumljivo.

Mala ima danes žehto. Voda in elektrika sta v izobilju, pa še loundromat je v vasici. Tudi prijetno se je ohladilo, preko noči na 22 in podnevi na okoli 25. Prava stvar za delo. In nekaj sprehodov.

lončki za rože malo drugače

ne vem kaj naj bi to pomenilo?

lepi kaktusi

pogled na grad in samostan s pomola

7. september 2021, torek

Astros

Še ena brezvetrna noč in en malovetrni dan. Toliko o urnebesu na Kikladih in okoli južnega dela Peloponeza. Danes je vetra še manj, kot včeraj, pihlja le toliko, da ni prevroče. Zato grem po rednem jutranjem delu na sprehod do Astrosa (mi se pravzaprav nahajamo v Paraliji Astros). Kupiti moram USB C kabel, sedanji je že malo načet. No, tale kabel je pravzaprav le izgovor za sprehod, potrebujem malo razmigavanja. Sprehod niti ni tako strašno kratek, do mesteca niti ni tako zelo blizu. Na koncu mi telefon lepo razloži, da je bil moj pohod dolg skoraj 11 km.

Danes je torej dan za sprehode. Po povratku in čiščenju nafte izpod motorja greva skupaj še malo naokoli. Na kosilo in potem se povzpnem še na trdnjavo in dan je pod streho. Na koncu je telefon naštel preko 18k korakov ali okoli 13 km.

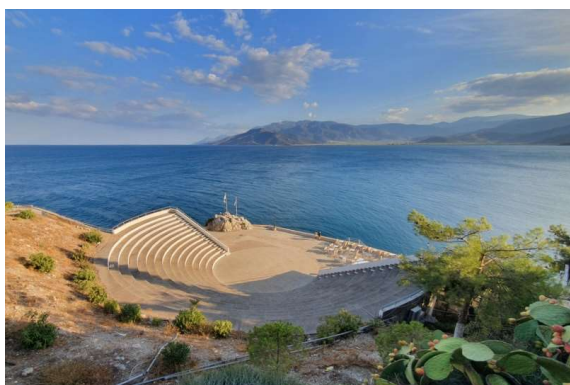
Še komentar o čiščenju nafte. Vrli mehaniki, ki sem jim ves čas gledal pod prste, kaj delajo s sklopko, so mi medtem, ko so se plazili po motorju prekllopili povratni ventil za nafto iz enega na drugi (poln) tank. Tega pa nisem opazil. Vse je sicer lepo delalo, samo že tako poln tank se je še bolj polnil. In kam je šla nafta, ki je nestisljiva in se v tank ni mogla več zriniti? Nekaj malega pod motor, nekaj velikega pa skozi oddušnik v morje. Med plovbo tega seveda nisem opazil. Še kako pa sem opazil včeraj na privezu, da mi v tanku manjka sto litrčkov drage župice. A-joj! In tako je bilo popravilo saildriva dražje za sto-in-nekaj evrčkov. Majstori, majstori...

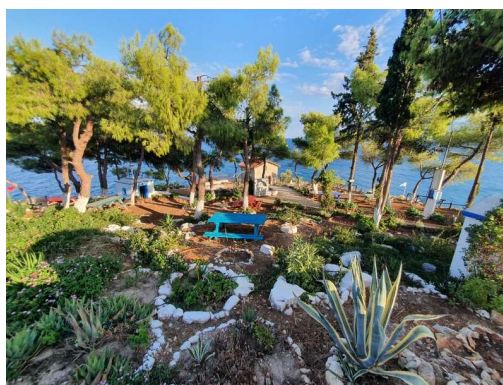
plaža v vasici Paralio Astros

svetilnik

teater, še nikoli nobene predstave nisem videla.... je pa seveda EU tudi nekaj ali večino soldov primaknila k izgradnji

mini botanični vrt na poti do gradu

pogled na luko

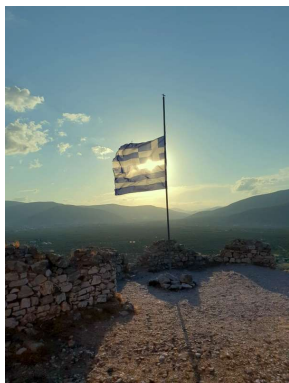
pogled še z druge perspektive

ogromno igrišče

ostanki gradu

zastava je še vedno na pol droga: žalovanje za Mikis Theodorakis, Skladatelj

obala je kar pozidana; večina naselja je t.i. poletne hiše; lani v korona času, je ogromno ljudi se preselilo iz Aten v poletne hiše

kako prikriti slabo narejeno fasado in grde cevi ...

8. september 2021, sreda

Astros

Vreme je še kar oblačno, ne paše nama izpluti. Tukaj imava vodo in elektriko. In oštarije. Ko je oblačno, nama niti najinih silnih 600 W sončnih panelov ne naredi dovolj župce za hladilnike, zamrzovalnik in vso silno elektroniko, kjer po porabi prednjačita dva workstationa. Televizija, za katero bi človek mislil, da je precejšnji porabnik, potroši le pol toliko kot instrumenti ali manjši od naših hladilnikov - le slabe 3A. Potem je potrebno pa generator prižigati in hrup poslušati. In oštarij tudi ni sredi morja, tako kot so bile na reefu na Fijiju.

Gledam vremenske napovedi. Okoli Peloponeza in v Jonskem morju bo v prihodnje oblačno, celo kakšna kaplja je možna. Jesen se bliža. Precej lepše je in bo ostalo vreme na Egejskem morju. Samo, tam v povprečju malo bolj piha. Poskusil bom izbrati vremenske vetrovne luknje in nekako planirati plovbo tako, da vetra le ne bo preveč. Bova sproti videla in se dnevno prilagajala situaciji. Počasi bova morala tudi najti primerno marino za zimovanje.

Cel dan sva delala in popoldanska rekreacija je sprehod do tavernice. Zanimacija pa (kot se sočno izraža Petra) hafen kino. Sediva v enem izmed premnogh kafičev in pijeva frape, ko v luko prilomasti 54 čeveljski katamaran. Malo zaokroži in se odloči privezati pravokotno na vse ostale. Sidro-krma. Mirno vrže sidro in povozi vsaj deset sider (tudi našega), ko se naš (siten) sosed začne dreti, da se ga sliši do Aten. In takoj so posadke na premcih vseh bark (razen na Mali, midva sva v birtiji) in dretje se po novem sliši vse do Jadrana. Še polskega didžeja bi preglasili, če bi jim slučajno hotel konkurirati. Rezultat ni izostal. Prekinejo proceduro in poberejo ven vso verigo (na srečo brez posledic). Po planu B se privežejo bočno na glavo pontona, ki je sicer namenjen majhnim čolničkom. To, da je glava tega pontona vsaj 5 m krajša od njihove grdosije in tudi to, da je ponton vsaj 2 m nižji od njihovih bokov, jim ne predstavlja ovire. Še dobro, da bo danes ponoči bonaca. Pa sem že mislil, da sem včeraj videl višek inovativnosti, ko se je 50 čeveljski enotrupec privezal med dva pontona, od vsakega je bil oddaljen kar nekaj metrov. In potem so se dingirali na obalo. In seveda s svojimi priveznimi štriki preprečili izplutje vsem notranjim na obeh pontonih in na povezavi med pontonom. Živel čarter!

opoldne se je luka kar spraznila

babica z vnukinjo hrani račke

54čoveljski katamaran se je privezal na mini ponton; ne vem kako so hodili gor in dol (ok, skočiš dva metra dol); hm, nekateri nimajo občutka

poslikave na hišah kako lepše kot brezvezni čičkečačke grafiti

9. september 2021, četrtek

Astros

Vremenska napoved je tako-tako. Sončno, oblačno, možnost dežja. In nekaj vetrčka. Ne znava se odločiti, naj ostaneva ali naj izplujeva? Vsi so odšli, samo Mala je še ostala na pomolu. Po tehtnem premisleku se odločiva, da ostaneva. Verjetno zato, ker se mi ne ljubi izpluti.

Kasneje se nam pridruži nekaj bark, a luka še zdaleč ni tako nabasana, kot je bila pred dvema dnevoma. Normalno število bark v luki je okoli 20, pred dvema dnevoma nas je bilo 30 in danes nas ni niti 10. In to vse zaradi vetra, ki je vlekel v širši okolici. Dež Angležev očitno sploh ne moti.

Ko se popoldan s sprehoda na pivo (4k korakov v vsako smer) ozrem proti jugu in proti severu, povsod že dežuje. Razen na morju. No, tam so pa gusarji, ki s kliperjem plujejo sredi Argolijskega zaliva. Vsa jadra imajo razobešena in galeja je res imponantna. Ko jih opazujem izpod palm in evkaliptusov, si ne morem kaj, da se ne bi zamislil, kak vtis so tovrstne barkače naredile na domačine, ko so jih pred pol tisočletja prvič uzrli.

Se pa na sprehodu v 21. stoletju ravnam po navodilih strojev. Takih z umetno inteligenco. Moj telefon mi namreč sporoča, kam naj grem. Vse ve, vse v Astrosu pozna. Tudi cilj mi je določil. Cilj je oštarija. Ampak ne najbližja, taka primerno oddaljena, da se malo sprehodim. Vmes je sicer oštarij še nekaj. Pa mi telefon sporoči, da je tista, mimo katere bom šel čez manj kot minuto, "manj zasedena, kot običajno". To je dobro. Manj dobro, pravzaprav precej slabo je, da sploh ni zasedena. Ker je zaprta. In to (po videzu sodeč) očitno že kar nekaj časa. Kako je zasedena običajno, pa telefon itak ne sporoča. Kakorkoli, svojemu telefonu neomajno zaupam. In mu bom tudi še v bodoče. Popolnoma nič se mi ni zlagal.

Da nisva izplula, je dobro. Tako imava popoldan vzrok, da greva na ribice v eno izmed lokalnih tavernic. Če bi bila sidrana v lepem zalivu, se nama verjetno ne bi ljubilo z dingijem na obalo. In bi jedla fižol. Četudi bi z obale lepo dišalo. Tudi temperatura je primerna za posedanje po tavernah. Prav nič vroče ni. Zato pa vse skupaj precej spominja na Dan potem. Edina živa sva na promenadi. Midva, mačke in račke.

Mogoče je to tudi zato tako, ker se pripravlja k dežju. Čisto na drobno kaplja, ko se sprehajava in iščeva (odprto) birtijo. Pa jo najdeva. Pa se vsedeva. Pa naročiva. Pa začne malo bolj kapljati. Pa še malo bolj. Pa se močno usuje dež. Pa cerada začne puščati. Pa ne vidiva niti nekaj sto metrov daleč skozi dež. Pa se spomniva, da nisva zaprla zadnjega okna na barki

(ki je sicer pod tendo, a vendar...). Pa pojeva ribice. Pa še malo vedriva. Pa še malo. Pa dobiva še nekaj na račun hiše, da še malo počakava (alternativa je papirnat prt čez glavo in na dež). Pa pričakava mavrico. Pa se odpraviva domov. Pa pride inkasant. Pa nič ne kasira.

Kakorkoli, končno avtomatična barkopravnica z močnim curkom vode! Če se danes ni sprala sol, se še dolgo ne bo. Tako močnega dežja (skoraj brez vetra) letos še nisva doživela. Še celo v Izoli ne.

Že včeraj sem se zvečer ulegel v kino, danes se bom tudi. Jutri pa dalje, če se mi ljubi ali pa če se mi ne ljubi. Haugh!

vedno bolj mislim, da imajo v Astrosu šolo za reševalce iz vode, ker jih videvam na koncih kjer ni potrebno nikogar reševati, danes so se s skuterji vozili gor in dol...

nad luko v Astrosu se zgrinjajo črni oblaki

veliko je novodobnih kamnitih hiš

če ti je plavanje v morju premalo, se lahko rekreiraš tudi na športnih igralih

danes je preveč oblačno, da bi bila plaža obiskana

dolga peščena plaža

kar krepko je deževalo

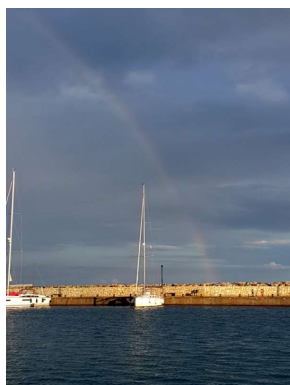
ogromne hobotnice se bodo tokrat tudi dobro oprale

mavrica

in po vsakem dežju posije sonce

mavrica nad Malo

10. september 2021, petek

Astros - Karathonas

Kar sem rekel, sem rekel. Izplujeva. Res, da z mojim zavlačevanjem, a vseeno izplujeva. Dvakrat sem "moral" iti v vas po sila pomembnih nakupih, prvič po burek in frape in drugič po led. Brez tega bi verjetno ne preživela. Zdi se pa, da se tudi Vesni ne ljubi na pot, nujno je potrebno pred odhodom oprati nekaj malenkosti.

Opoldne sva le izplula. Do nekaj milj oddaljenega otoka pred vasico Tolo. Na sporedu je plavanje v osamljenem zalivu (kjer je nekaj čolničev, ena večja motornjaka in tri jadrnice - skratka, osamljen zaliv). Plavanje se izvaja nad in pod vodo.

In kaj se z barko še počne v prečudovitem zalivu? Jasno, flikanje počene cevi za nafto. Še to so mi majstori poprderbali, ah ja... Kljub temu, da se je nafta lepo pretočila iz enega v drugi tank, jo je nekaj vseeno končalo pod motorjem. Še dobro, da sem v tem prečudovitem zalivu za vsak slučaj pogledal v motor. In podroben pregled je našel počeno cev. Pa v tako lepem zalivu sva! In kam naj sedaj zlijem ta liter nafte? Očitno v kakšno plastenko, ki jo bova potem vozila s seboj do prvega primernege mesta, da jo odloživa. Na vekomaj, torej.

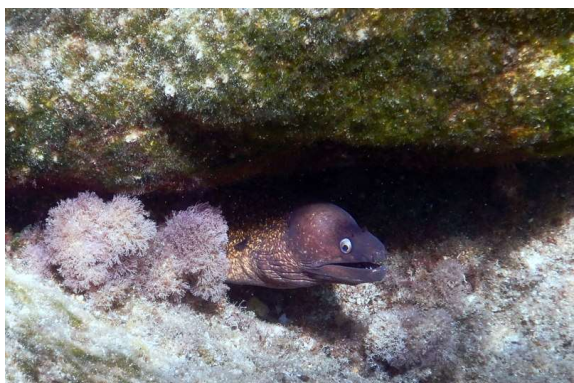
Z vetrom odjadrava v tri milje oddaljen zaliv, kjer bova prespala. Imava boljši internet in popolno zaščito pred južnimi vetrovi. Po planu A bova danes zakurila roštilj in spekla jagenjčka. Plan B je, da ostaneva lačna. Plan A sva izvedla. Plana B pač ne. Poleg jagenjčka paše vino. Vino ni pečeno, vino je ohlajeno. Z ledom. Sem vedel, da je bil nakup leda življenjsko nujen...

zaliv v katerega vozijo tudi turistične ladjice; urejen pomolček in na vrhu hriba cerkvica

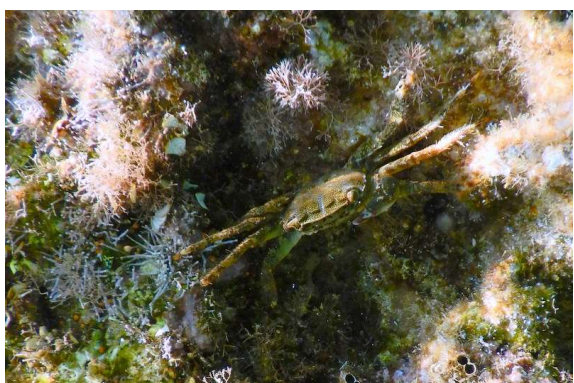
na tej strani zaliva sem jaz cevkala

letos drugič vidim moreno

ko je morena mene zagledala, je takoj sklicala sestanek

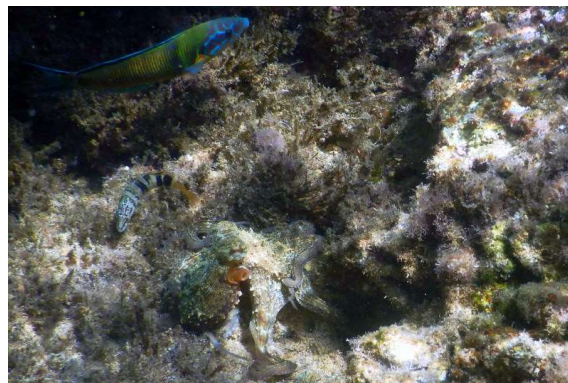
prijazen rakec me je počakal, da sem naredila fotko

na koncu zaliva jahta in jadrnica

spet kar nekaj lukenj, nekatere celo take, da si videl skozi

po treh mesecih končno prva hobotnica

miniaturna izvedba cerkvice, stolpa malo pred Karathonasom

umetno nasajene palme in organizirana plaža v zalivu

danes za kočerjo stročji fižol z jajcem ter jagenček na žaru

tistega pravega sončnega zahoda ni bilo, ker so ga oblaki zakrivali; mi je ta varianta sončnega zahoda še lepša

11. september 2021, sobota

Karathonas - Karteros

Še ena lepa in mirna noč. Danes odpotujeva proti jugu, dokler se ne dvigne južni veter. Tak je plan. In plana se drživa. Nekaj časa motorirava v bonaci, potem počasi jadrava v 2 Bf polkrmnega vetra in po 15 miljah se sidrava v širokem zalivu, ki je presenetljivo dobro zaščiten pred popoldanskim termičnim vetrom. Morje je lepe turkizne barve, je popolnoma čisto, le do dna se ne vidi. Motno je. Sledi klasika. Vesna pod vodo, jaz nad vodo. In potem popoldanska malica. Kot že toliko krat. Uf, sva se nagarala. Tudi to, kot že toliko krat.

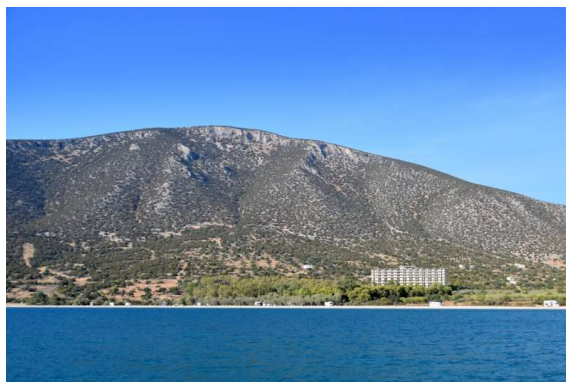
Pred večerom je bil planiran premik v naslednji zaliv pred vasico Koilada. Samo, tam je boatyard in zato je verjetno kar nekaj bark na sidrišču. Ker je danes tukaj mirno, ne vidiva potrebe po dvigovanju sidra. Tukaj bova sama. Midva na vodi in nekaj kamperjev na precej dolgi plaži.

Bereva in se četava. Sobotna zanimacija. Uradno sva danes naredila 0 korakov. Oba skupaj. Samo, to ni res! Telefon goljufa. Tiste korake po štengah gor in dol, pa po lojtrci gor in dol, pa plezanje v kabino in okoli mize, ... (in še kar je takih

aktivnosti na barki) ne šteje. Enostavno jih ignorira. Zanj to niso koraki. Da plavanja niti ne omenjam. Kreten! Mislim, da bom na naslednjih volitvah volil stranko, ki bo z zakonom takoj prepovedala umetno inteligenco v telefonih. No, če se bom volitev udeležil. Verjetno se jih ne bom.

dolga peščena plaža v zalivu Karteros

na obali nekaj avtodomov in zapuščeni večnadstropni hotel

presenetljivo dosti avtodomov je na obali

izredno slaba vidljivost, kalno morje, nič kaj dosti za videti; bilo pa je ogromno res ogromno ježev

na enem koncu jih je bilo ogromno - to je neka vrsta kokučasti plaščar (Diazona violacea) ali prozorni kozolnjak (Clavelina dellavalle = letos prvič videla

živa školjka veselo odpira usta zraven plaščarja

pa še nekaj včerajšnjih fotk: v sožitju dve vrsti koral

ognjeni črvi modre barve

cevkar v vsej svoji živahnosti gibanja sem in tja

tudi danes sem videla moreno, a prepozna za fotko, ta je včerajšnja

lep primer razmnoževanja spužve

kraljiček se vedno skriva in ga je težko dobiti pred objektiv

12. september 2021, nedelja

Karteros - Dartiza

Zbujiva se v oblačno in povsem brezvetrno jutro. Smo na robu dogajanja, ki ga kroji ciklon sredi Jonskega morja. Ta se počasi pomika proti jugu in ob tem po sredi Jonskega morja trosi resne količine vode iz oblakov. In resne količine strelc z neba. Ni kaj, res se bo potrebno prestaviti nekam v lepše kraje. Kikladi se nama zdijo najbolj primerni. Sedaj, ko računava, da se vladavina meltemija čez kak mesec končuje. Ampak, v torek in sredo bo še veter, nekaj vmesnih postaj bo še potrebnih.

Prav počasi se odsidrava in obmotorirava obalo, ki ni prav zelo obiskana. Brez razloga. Lepi zalivi s peščenim dnem, primerni za sidranje in zaščiteni pred vetrovi z juga - pred dnevnim termičnim vetrom torej. Da zalivi niso polni bark je samo en vzrok. Rod. En zaliv je opisan in jaz sem ga predlani ocenil kot precej neprimerne, predvsem preglobokega in premajhnega za kaj več kot eno barko. No, tam se gužva šest bark z AIS. Koliko jih je še brez (ali z ugasnjenim) pa nisem šel preverjat.

Večinoma je brezvetrje, le dve uri počasi jadrava. No, lahko bi tudi zadnjih dvajset minut, pa se mi enostavno ni ljubilo še enkrat dvignit jadra za slabe tri milje plovbe. Sidrava se v širokem zalivu, kjer je prostora za nekaj deset bark. Dve sta že bili, ko sva prihajala in z ene naju je teta tako grdo gledala, da sem se v izogib konfliktom sidral pol kilometra stran. Upam, da bo zadovoljna.

Danes ni bilo kopanja. Vsega skupaj dobro uro je sijalo sonce, sicer je bilo oblačno. In ponoči naj bi po napovedi padlo 0,02 mm dežja. In začel naj bi pihati meltemi. Bomo videli, kaj bo v resnici.

nekateri si naredijo diskretno vikendico open air

drugi pa novodobno zidane hiša s svojim pomolom, plažo = fotka, ker mi je bilo zanimivo, da so šli graditi pomol za tri barkače

ne bi niti fotografirala, a je ta zelena trava tako bodla v oči

jahta 55,5m je iz leta 1986, pod angleško zastavo; ampak koliko osebja moraš imeti in kako nič zasebnosti nimaš pri takih plovilih

velika prehiteva majhno ... to ni pravična tekma

današnje sidrišče nima ravno najlepšega razgleda = nek bivši rudnik

pa tudi naokoli vse hiše prazne, razbite

zelo na široko smo sidrani vsak po svoje v tako ogromnem zalivu

13. september 2021, ponedeljek

Dartiza - Poros

Prespala sva v čudovitem zalivu. Prekrasnem. Drugačen itak ne more biti, barke se vedno popravlja v prečudovitih zalivih.

Včeraj je motor s težavo kresnil in danes sem ugotovil, da je šla k vragu ena celica zagonskega akumulatorja. Kupiti bo treba novega. Samo, v tem zalivu ni nobene trgovine z zvonečim podnapisom battery store with delivery to the boat. Dobro miljo stran, v Ermionih, je. Pa mi glas preko elektromagnetnega valovanja zaupa previsoko ceno. Izplujeva torej na Poros, tam je pol ceneje, pa tudi na poti proti Kikladom nama je. In čendlerija se oglašuje, da ima več robe, kot Ikea.

Spotoma preverim še možnost nabave Trojan traksijskih akumulatorjev. Na Mali so še tisti, ki sva jih kupila v Maleziji. Dobro so se obnesli. Preko 1500 ciklov v sedmih letih ni kar tako. Zato bi rad enake. In tudi zato, ker je tako najenostavneje menjati. Trojan je itak svetovna referenca in se jih dobi povsod.

Via Poros. Motorirava, čeprav je dovolj vetra, le smer in refuli so v nos, jaz bi pa rad bil na cilju do dveh, ko zaprejo čendlerijo. Pet minut do lockdowna trgovine sva tam in lastnik naju priveže na mooring pred trgovino na najboljšem delu kanala ob Porosu. Free of charge for our customers and you are more than welcome to stay overnight. Lepo. Po drugi strani je pa tudi res, da me privez stane 87 evrčkov. Nov akumulator je brezplačno vključen v ceno priveza. Ampak. Priključki na tem akumulatorju so drugačni, kot jih imam sedaj. Posledica je, da se cena priveza poveča za 8 evrov. Toliko stane adapter. Ah, ja...

Potem pa na frape. V prvi kafič. Kako dobro sem ga izbral, pove dejstvo, da je tik pred nosom privezana barka s samimi študentkami. In te se v kopalni preobleki intenzivno razkazujejo mimoidočim. To je torej počitek s pipico in frapejem v roki ter lepim razgledom. Ah, kako drži kot pribito, da se barke popravlja v prečudovitih zalivih.

Poleg punc pritegne mojo pozornost tudi Ocean's Twelve, s koprsko registracijo in grško zastavo. Ajoj! Lastnik tega 46 čveljskega katamarana, bi menda le lahko zahteval od grškega čarter operaterja, da obesi pravo, torej slovensko, zastavo. Nekaterim je za promocijo domovine očitno malo mar.

Po večerji v turški birtiji (končno nekaj drugečnega!) se Vesna odpravi na pedikuro, jaz pa domov. Jutri je nov dan. In izgleda, da bo zapolnjen s popravilom strganega sprayhooda in menjavo olja v motorju. Res prečudovit zaliv...

ponoči je pajk spletel tako debelo pajčevino, da se le ta ni strgala tudi pri vetru s 25 vozli sunka

samo, da smo skoraj izpluli iz Argoliškega zaliva naletiva na nepopisno gužvo

zakaj taka gužva letos? ogromno čarterskih najemov iz lanskega leta se je preneslo v letošnje+normalni letošnji in jasno zmanjkalo plovil na Jadranu in verjetno tudi v Grčiji

vhod v mesto Poros

nekatera čarterska plovila imajo toliko zastav, sponzorjev

ob petih popoldne so skoraj vse oštarije prazne, šele zvečer se napolnijo

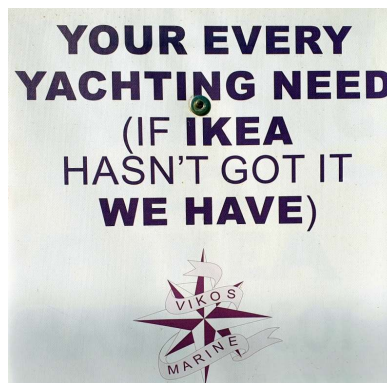
za rdečimi vrati je nekaj sladkega

ob petih popoldne skoraj ne najdeš več prostega priveza

moderni čolniček z novodobnim oknom in solarnimi celicami

trgovina z navtično opremo se hvali, kar ne dobiš pri Ikei, dobiš pri njih

pita malo drugače, pikatna solata pide ...vsake toliko je dobro spremeniti jedilnik v oštariji

kalinihta

14. september 2021, torek

Poros

Da vse le ni tako lepo, kot se je zdelo še včeraj, poskrbi teta inkasantka. Ne briga je, če sva na privatnem privezu, takso državi je vseeno treba plačati. Še vesela naj bova, da tudi lastnik priveza ne zahteva plačila. Ufff... Precej neobičajno za Grčijo.

In še posebej neobičajno za prečudovite zalive. In ker smo že v prečudovitem zalivu, naj kot tak opraviči svoje ime. In svoj sloves. Zamenjam še olje v motorju. Točneje, Lidlova električna pumpa ga zamenja.

Malo se igram z meritvami Malinih trakcijskih akumulatorjev, priklopljam posamezne banke, jih izklapljam in merim tok in merim napetost. Kaj drugega z instrumenti, ki jih imam na barki (šestilo, gumijasto kladivo, sekundno lepilo, ipd.) itak ne morem. Pri tem enkrat po pomoti izklopim vse. Ker smo v prečudovitem zalivu, naenkrat ostanemo brez vode v rezervoarju. To je slabo. Dobro pa je, da sva v prečudovitem zalivu. Lahko se lotim in razstavim sprednjo kabino, da pridem do super-truper UV senzorja nivoja vode v tanku. Potem ga odstranim, malo pobožam in vse skupaj v obratnem vrstnem redu nazaj sestavim, da kup plošč spet izgleda kot sprednja kabina.

Ko zaliv ni več prečudovit, je ura že primerna za kosilo. Vesna je končno prišla na svoj račun in okusila, kaj tako radi jedo Italijani. Morski ježki, vsaj če se moj okus vpraša, spadajo v kategorijo hrane z oznako "zanimiva". Mislim pa, da jih tudi Vesna nekaj časa ne bo več naročila. Za najesti sva pa tako ali tako naročila tudi ribe, ježkov je bilo odločno premalo v porciji.

Še na drugo stran preliva se zapeljeva, na celino. Kako drugače je tam! Za plovno pot širok preliv ločuje otok od celine. In turisti, jasno, se gužvajo na otoku. Na celini jim ni zanimivo. Pa je popolnoma enako. Le gužve ni.

Kakorkoli, počasi imava te gužve dovolj. A kam naj greva? Poizkusila bova odpluti na Kiklade, na kakšne manj oblegane otoke, če se bo dalo. Upam, da ne v prečudovite zalive.

danes končno uspem dobiti tudi na mizo morske ježe v solati; za poizkusiti je bilo=okus podoben kot školjke

oštarija kjer sem jedla morske ježe

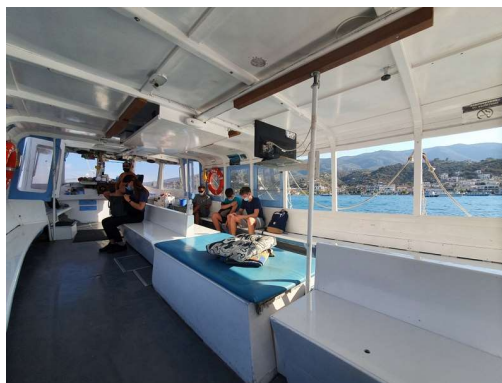
v globoki senci veliko ljudi kofetka; danes je bilo spet zelo vroče

pa gremo malo na izlet v mestece Galatas

Galatas, fotografirano iz Porosa

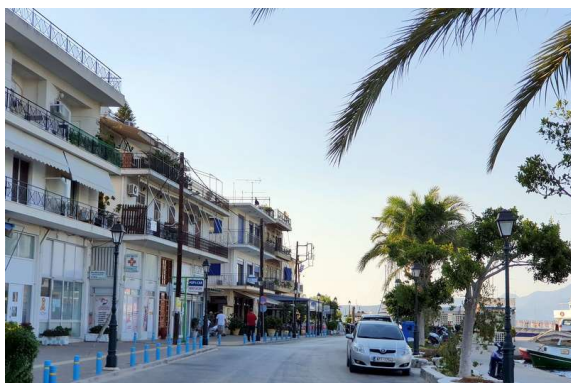
vsakih 10 minut odpelje taka ladjica na drugo stran in obratno; cena ? en evro v eno smer

Poros fotografiran iz Galatasa

parking ladjic, ki vozijo na otok/celino

samo mesto nič posebnega, je pa zelo umirjeno, saj skorajda ni turistov

ribiške ladje v Galatasu

za približno 10 jadrnic je prostora v Galatasu=elektrika in voda sta tukaj vključeni v ceno (je nisem zvedela)

občina Poros je izdala nalepke, ki jih lastniki oštarij, trgovin, storitvenih dejavnosti nalepijo, da veš, da v tem prostoru so vsi zaposleni cepljeni....

15. september 2021, sredo

Poros - Koutalas, Serifos

Danes naj bi šel meltemi na malico in preko dneva bo od zahoda proti vzhodu postopno ugašal. Torej morava to ugašanje prehiteti, da se ne bova guncala na valovih ravno, ko vetra ne bo več. Kot blisk sva hitra, v 40 minutah po bujenju se uspeva odvezati. V Porosu ni vetra, kar je bilo dobro ponoči in je dobro, ko se odvezujeva. Po dveh miljah se veter dvigne. Pravzaprav se midva premakneva v veter.

In potem cel dan jadrava. Lepo jadrava. Med 3-4 Bf, večinoma z boka ali prav rahle krme, razen zadnjih 12 milj ko sva se na Kitnosu odločila za plan B. Proti Serifosu sva imela skoraj krmo. Dobrih 60 milj sva prejadrala v desetih urah.

Ni bilo pa vse po planu. Plan A je bil Kitnos, pa sva še pred prihodom zamenjala ciljni zaliv. In tudi z drugim nisva bila zadovoljna. Preveč vetra in vala za Vesnino snorklanje. Plan B je Serifos, to je z vetrom. Vse ostalo je nabijanje v val, tok in veter. Zaliv Maliadiko je poln, ena barka je notri. Za najin okus je za dve barki zaliv premajhen. Je pa boljše zaščiten pred meltemijem, kot naslednji zaliv, Koutalas po imenu.

Vseeno se torej odpeljeva okoli ovinka v Koutalas. To sidrišče je veliko. No, sama tukaj ne bova. In tudi nisva. Deset ali dvanajst nas je pred mrakom. So pa razdalje med barkami dokaj velike, ne bomo si gledali v krožnike.

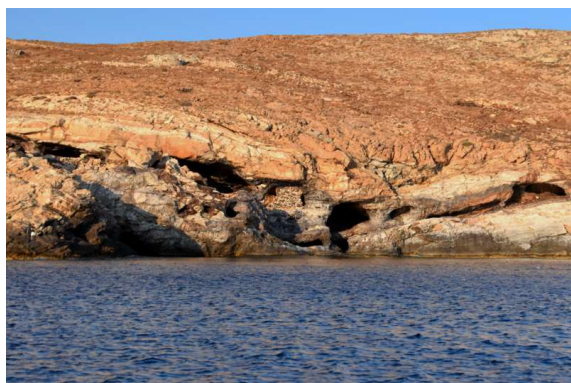
In še nekaj je, kar me veseli. To ni prečudovit zaliv in zvečer me ne čaka šraufarija.

lepo jadranje cel dan

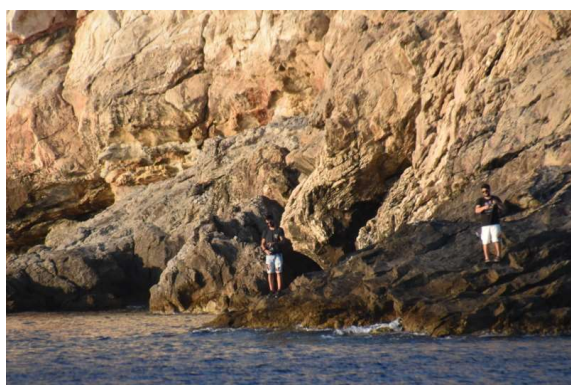
Serifos, na vrhu hriba cerkva

luknjasta obala Serifosa

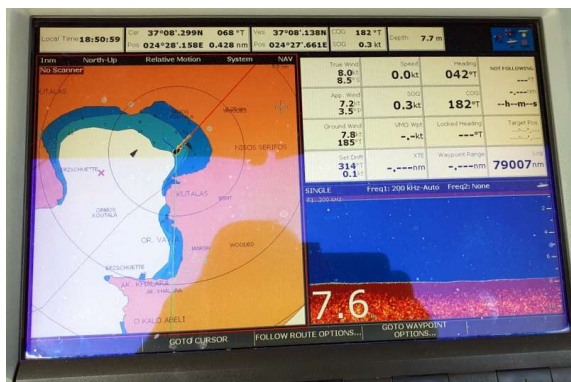
najprej sva se želela ustaviti v zalivu Maliadiko, pa je bil katamaran sidran sredi zaliva in za naju ni bilo več prostorapa še neta ni bilo

ribiča sta se kar namučila, da sta prilezla po teh skalah kjer bosta lovila in mogoče tudi ulovila

sidrišče Koutalas kjer se nas je na koncu kar dosti zbralo

danes se je števec na Mali obrnil na 79.000 prevoženih milj

vasica s kakšno oštarijo in verjetno mini marketom

16. september 2021, četrtek

Koutalas, Serifos - Vathi, Sifnos

Sidranje v tem zalivu je možno če (a) vidiš dno v sončni svetlobi, (b) ga opazuješ na primernem sonarju ali (c) se sidraš po satelitskih posnetkih. Zadeti je namreč treba mivko, ki je pa ni v izobilju. Ob enih ponoči na slabo opremljeni čarterski barki obstaja samo zadnja možnost. Če obstaja. Dvoji so se ponoči sidrali po vsej verjetnosti na slepo. Sidrali so se namreč v skale in travo. To noč so jo poceni odnesli, bila je skoraj popolnoma bonaca, v močnem meltemiju bi bilo burno.

Dopoldan naju preseneti sedem Slovencev iz jadranskega kluba Ravbar iz Domžal, ki vplujejo v najin zaliv in se privežejo na Malo. Jasno, da spijemo kakšno pivo in si povemo kakšno zgodbo. Lepo je po dolgem času srečati nekoga z enako kodiranim jezikom. Potem gredo oni proti Kei, midva pa proti Sifnosu.

No, midva se vmes ustaviva na opoldanskem kopanju v sosednjem zalivu. Voda je kristalno čista, plaža na obali je iz fine rjave mivke in skok na glavo v ogromen bazen turkizne vode je več kot nujen. Ampak. Samo do trenutka dotika vrha prstov rok z morjem. Potem v trenutku pride streznitev. Morje ima vsaj dve stopinji manj, kot jih je imelo v Argolijskem

zalivu. Tam okoli 24 stopinj jih ima, kar je nekje na moji spodnji tolerančni meji.

Popoldan se v brezvetrju odpeljeva do Vathija na Sifnosu, vrževa sidro, pojeva vsak en konkreten kos uležane govedine z žara in v kokpitu bereva vsak svoje stvari. Jaz berem o novem kvantnem stanju, ki so ga odkrili znanstveniki iz Slovenije, Velike Britanije in Japonske. Ni kaj, veliko stvari še ni odkritih in veliko presenečenj nas še čaka. Saj, zato je pa obnašanje pogona na Mali tako skrivnostno. Morda se ga pa da pojasniti z najnovejšim kvantnim stanjem, ki nudi prenos informacije brez izgube. Mogoče pa midva sploh ne plujeva, mogoče pa pluje samo informacija o nama. Hmm, kdo ve?

dopoldan dobiva obisk

z Gregorjem se že dve leti loviva po Grčiji ...

sedem živahnih fantov nama je popestrilo dopoldan; prav lepo se je v živo pogovarjati slovensko po dolgem času

obiski odhajajo....žal ... ime barke je pa prav simpatično :)

pod vodo ni bilo nič kaj videti; je bila pa voda tako kristalno čista, da je bil užitek plavati v njej

ko pa take smeti zagledam na dnu morja, postanem pa prav slabe volje

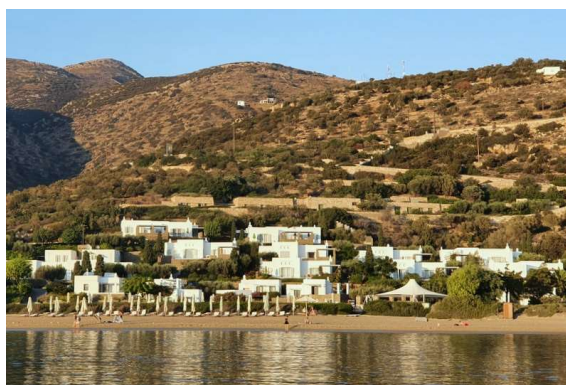
zraven naše verige sta se igrala dva morska lista

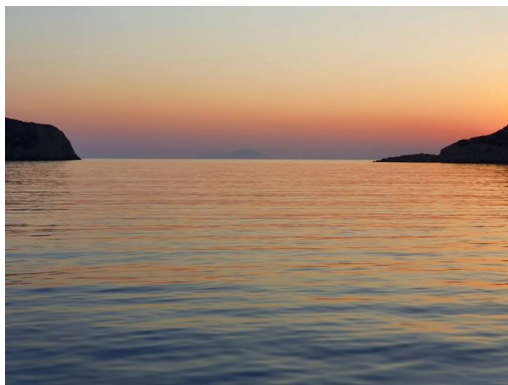
med snorkljanjem srečala 5 mesečnic, ni čudno, da opečejo, saj imajo dolge lovke

Vathi na Sifnosu zvečer

ležalniki, senčniki, turisti ... še se dogaja; sicer je pa sedaj najlepši čas, le dan je vsak dan krajši

kičast zaključek dneva

modra barva, pa čeprav nežne barve, pa nekako ne gre na Kiklade

17. september 2021, petek

Vathi - Platis Gialos, Sifnos

Sinoči nas je bilo v zalivu sidranih sedem ali osem jadrnic, ob treh ponoči smo samo še štiri. Kdaj, kam in predvsem zakaj so ostali izpluli, bo za mene ostala skrivnost. Samo mislim si lahko, da morajo do zvečer vrniti čarterske barke nekam v okolico Aten in da imajo najete skiperje, ki jih potem furajo ponoči, medtem ko dopustniki spijo. No, ne vem. Za normalnega turista se mi zdi to čudno obnašanje. Še posebej, ker jih je bilo več in je bilo vreme idealno.

Midva ob enajstih v popolni bonaci odplujeva v sosednji zaliv, kjer sva po pričakovanju edina barka in kjer je le nekaj kopalcev na divji in lepi plaži na koncu globokega zaliva. Spet je pod kobilico kristalno čisto morje in spet je barva bazena turkizna. Prav idilično je na Kikladih, kadar preveč ne vleče. In brezvetrje je napovedano do konca napovedi čez deset dni (brezvetrje tukaj pomeni vse, kar je manj kot 5 Bf, op.a.). In, ja, za nekaj dni bo napoved zelo verjetno držala, proti koncu je pa približno tako zanesljiva, kot je met kovanca. A upanje umira zadnje.

Še eno prednost ima ta zaliv. Ali pa slabost, kakor za koga. Ni sprejema mobilne telefonije. Torej prav dolgo ne moreva

ostati. Ob treh popoldan se tako premakneva nekam, kjer potem lahko delava. V prečudovit zaliv, jasno. Le, da tokrat ne šraufava barke, ampak podatke v domovini. Še dobro, da imava internet speljan preko na novo odkritega kvantnega stanja in podatki se pretakajo brez upora. Neomejene količine prenosa podatkov imava zakupljene za en mesec za 9,90 evra. Brez obveznosti, brez vezave in brez glutena.

za plavanje sva si izbrala zaliv Fikiada na Sifnosu.... na naši poziciji je sidro globoko v mivki

ogromno grmovja, ni povsod sama puščava

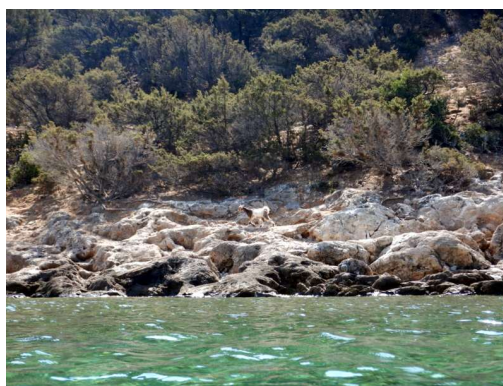
čudovit cevkar

nasmejanih listov kolikor hočeš

veliko mladega zaroda

koza teče na plažo

nekaj turistov se je le priplazilo na te plažice in prepustili celo telo brez ovir soncu

v zalivu Fikiada je to edina nepremičnina; tista majhna hiška zraven je verjetno wc na štrbunk ?

pogled na zaliv Fikiada na Sifnosu

Platis Gialos, je bolj turistično naselje kot pa kakšna ribiška vasica

Platis Gialos, za povrh pa še dokaj rolajoče zaradi plovil, ki ne znajo počasi voziti

v Platis Gialos je možen tudi privez za majhno število plovil

18. september 2021, sobota

Platis Gialos, Sifnos - Paralia Monastiri, Kimolos

Sidrišče v nocošnjem brezvetrju ni bilo najboljše. Od nekod se je valil čisto majčken, a sila zoprn val. Točno na bok, jasno. In slab vtis o zalivu se nadaljuje tudi ob izletu na kopno. Kam sem to prišel? To ni Grčija, kot jo poznam. Sami hotelčki, penziončki in taverne z močno precenjeno ponudbo. Tako ponudbo, ki je namenjena gostu, ki pride trikrat. V pekarni ne prodajajo kruha, v trgovini ga imajo. A nimajo leda. V naslednji trgovini led sicer imajo, imajo pa tudi silno tečno stranko, ki se uriva (ker se ji mudi na barko - hmmm... le kam grem pa jaz?) in na vsak način meni ne pusti kupiti led, ker ga bo ona. Ah, ja... Itak ga imajo dovolj za vse.

Soparno je, v okolici je megla in na barki si zaželim skoka v morje. Jasno, kot beli dan, ko sem v vodi, nama Cosmote sporoči, da je najin internet, ki se pretaka preko najnovejšega kvantnega stanja, ravnokar potekel. Ajoj! Potem to štimam. Nepripravljen, seveda. Kdor je že kdaj komuniciral s Cosmotejem, ve kako je to. Vse je v grščini a z napačno kodno stranjo in Gugl tega zato ne zna prevajati. Sploh pa ne zna prevajati, če nima internetnega dostopa. Kažin na kvadrat. Nekako le naštimam nekaj GB gratis podatkov, toliko sem le razumel.

Po zajtrku se zato takoj prestaviva eno miljo stran v lep samotni zaliv. Samoten je bil do najinega prihoda, takoj za nama se sidra ena grdosija in samotni zaliv je kar naenkrat gužvast zaliv. A Vesna gre vseeno v akcijo. Voda na Kikladih je res fenomenalno prozorna.

Popoldan odmotorirava na Kimolos, v zaliv, ki ni opisan niti pri Rodu, niti ga ni na Navily in ne na Navioniscu. Ima pa lego, ki je za nocojšnjo bonaco, ki bo pihala iz jugozahoda, najbolj primerna. Ob meltemiju je na popolnem udaru, jasno. Vendar. Tam, kjer so globine nekaj metrov, je na dnu skalovje, mivka se začne pri desetih metrih. To sicer malo zmanjša število bark, ki se lahko sidrajo, a danes je to tako ali tako nepomembno. Itak sva sama.

In voda je tako kristalno čista, da je na globini tja do 15-20 m videti na dnu prav vsako malenkost, vsak grebenček na mivki in vsako ribico, ki plava nad dnom. To je letos že kar stalnica na Kikladih. Prav v vsakem zalivu, kjer sva se ustavila je bilo tako. Tako lepega morja se iz Mediterana ne spominjam. Še Jadransko morje, ki je precej prozorno, se s tem tukaj ne more primerjati. Vode se sploh ne vidi. Če je morje čisto mirno, mislim, da lebdimo v zraku. Je bilo tukaj vedno tako?

danés sem videla vsaj 10 babic, vsaka po svoje se je skrivala fotoaparatu

odlično se vidi, kako je polž prisedan na skalo

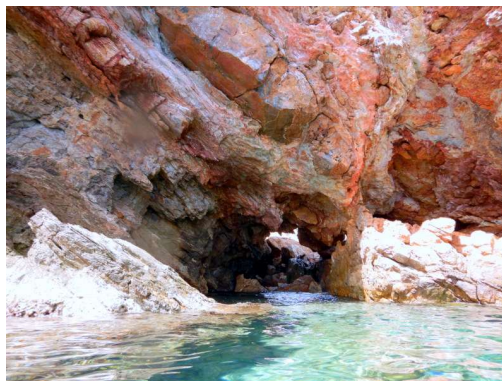
najprej zagledam to sceno in si mislim, kako žalostno, da folk meče polivinil v morje..pa je začel ta PVC se zvijati in mi klikne, da sem to pred časom nekje že videla....

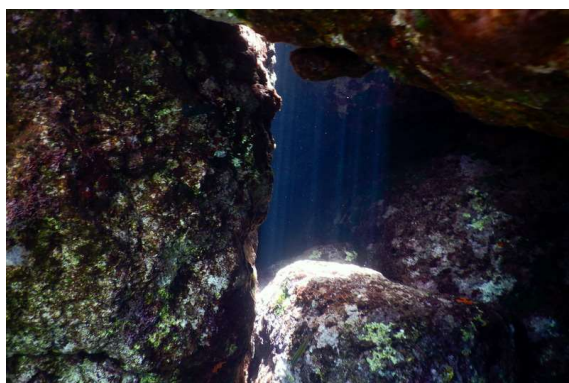
Venus girdle(Venerin pas), zraste celo do enega metra; meduza, ki jo menda lahko najdeš v vseh oceanih,morjih

zaliv SE otoka Sifnos-jahta se sidra pet metrov stran ...jasno, je bilo treba supati, s hitrim čolnom gor in dol.... ampak pod vodo imam mir :) , zato me ni bilo ven 2,15, kar je bilo tokrat malce fizično preveč za mene,saj je bilo marsikje potrebno krepk

pod vodo ni kaj posebnega, je bilo pa kar nekaj jam, kamor rada vržem pogled

če bi gledala ZF film, bi čakala kdo se bo prežarčil na ta konec jame

ker nisem ribič, lahko ribe mirno plavajo mimo mene v celih jatah

bilo je pa kar dosti teh Nimble spray crab (Sally Lightfoot) -invazivni raki

Mala v zalivu Paralia Monastiri na Kimolosu

19. september 2021, nedelja

Paralia Monastiri - Prasonisi, Kimolos

Precej odprt zaliv ima za posledico nekaj rolanja, ki pa niti ni bilo preveč moteče. Ni bilo pa fino. Ker sva sama v zalivu se dopoldan razdelimo na tri interesne skupine. Vesna gre pod vodo, jaz se oddingiram na opazovanje zanimive obale in Mala dela vodo. Tako naju hrup generatorja ne moti.

Ampak. Ko se vrnem in še nekaj časa poslušam brnenje (ki je pravzaprav manj moteče od brnenja visokotlačne pumpe pod mojo posteljo) nekaj počni in zvok watermakerja se spremeni. Saj sem vedel, saj sem vedel! Prečudovit zaliv. Ne more biti drugače. Po malo raziskovanja, se mi zdi, da je počila visokotlačna cev v spoilerju (to je na Mali najbolj nedostopen del). S tem se sedaj ne bom ukvarjal, v tisti uri in pol pred okvaro sva naredila toliko vode, da jo imava za dobrih deset dni pri standardni porabi 40 litrov na dan. Ob priliki pa pogledam, kaj je šlo v franže in začnem razmišljat, kje bom dobil nadomestni del. Kako mi to smrdi...

Po Vesninem snorkljanju se prestaviva slabe tri milje okoli ovinka v podoben zaliv, le da po novem nisva sama (zaliv je opisan v pilotu). Takoj za nama je sidrana slovenska barka z izolsko registracijo. Ampak. Lastnik je italijanski Švicar. To je že drugi primer letos, da sva srečala jadrnico, kjer so tujci plovilo registrirali v Sloveniji.

Nekaj branja, popoldansko kopanje v turkiznem bazenu in večerno barbekjujanje in dan je pod streho.

čudovit pogled na to belino ... ni čudno, da je v bližini peskokop

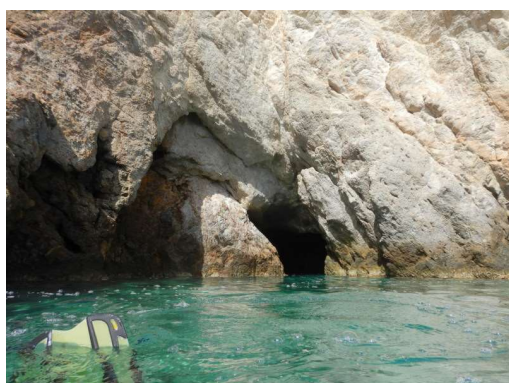
rebrasto klifasta obala

kot bi nekdo nalepil te črne kamne

Mala v Paralia Monastiri, Kimolos z druge perspektive

hm,dve jami sta: najprej v eno pogledati, potem še v drugo...

Tone se odpelje z dinghijem malo naokoli in najde en manjši prehod (široko cca 3m) med temi visokimi skalami/klifi

fenomenalno, sploh, ko pogledaš dol in vidiš vsak kamenček

žal je prehoda kmalu konec

še ena prekrasna jama, ki se razcepi na dva dela;škoda, da je podvodnega življenja bolj malo

to je fotografirano pod vodo=s tem hočem pokazati kako res kristalno čista voda je

v sosednjem zalivu je kraljevala jahta in kar nekaj hitrih čolnov=tukaj so bile lepše plaže in lažji dostop do njih

pod našo Malo majhen skat (fotografirano cca 11m)

20. september 2021, ponedelj

Prasonisi, Kimolos - Despotiko, Andiparos

Spanje je bilo prijetno, celo nekaj malega vetra je bilo od časa do časa. To je kar pomembno, ker so temperature preko dneva okoli 30 stopinj in ponoči okoli 25. Kot sredi poletja je. Tako naj bi bilo še dan ali dva, potem naj bi se ohladilo in v oktober bomo zakoračili s temperaturami okoli 25 stopinj preko dneva.

Vetra v zalivu ni in Vesna gre pod vodo na opazovanje želve, velike Karete Karete. Ob dvanajstih pa izplujeva. Okolica je sicer lepa, naju pa zanima tudi sosednji otok, Polyaios. Dve miljii imava do tja in majhen ovinek naju ne bi smel preveč zakasniti.

Ampak. Polyaios ni. Ni ga na Zemlji. Na Luni je. In spotoma odkrijeva, da je na Luni voda. In zrak. In ni Selenov. Tako odštekane narave že dolgo nisva videla. Še nezemeljsko lep Kimolos se lahko skriva. Le eno slabost ima ta obala, ki sva si jo ogledovala. Obrnjena je proti meltemiju in ni prav veliko prilik si jo ogledati v popolnem zatišju. Čudovite barve turkiznega morja se tepejo z rdečimi in belimi barvami previsnih sten, v katerih kraljujejo jame v katere se lahko zapelje

manjša ladjica in celo jambor jadrnice pred nami bi z malo poguma lahko spravili v jamo. Ne morem si kaj, da ob vsem tem ne bi takoj pomislil na svetovno (pa čak i šire) znamenitost na Biševu. Biševo tej obali niti do gležnjev ne seže.

Po dveh urah ogledovanja odvijeva od otoka in po manj kot milji zavijeva v veter. Jadra gor in z močnim krmnim vetrom hitro jadrava najinemu današnjemu cilju naproti. Eno uro. Potem veter umre v nekaj minutah in zamenja ga motor. Val (ki se je zgradil že kar konkreten v 5 Bf) pa ostane. Naslednja ura je ena sama rolajoča muka. Ampak, po vsakem dežju posije sonce. Tako, kot je prej odšel, se je zadnjo uro veter spet vrnil. Današnja etapa je bila torej razdeljena na četrtine: motoriranje in ustavljanje v bonaci, jadranje z vetrom s preko sedmimi vozli, motoriranje s petimi vozli in spet jadranje z okoli sedmimi vozli. Da nama ne bi bilo dolgčas.

Za noč se sidrava v prostranem prelivu med otokoma Despotiko z Apolonovim templjem (katerega si je nujno ogledati ob sončnem zahodu - a kaj, ko imava midva takrat ravno večerjo) in Andiparosom z oštarijo (prejšnji komentar o večerji se nanaša tudi na izlet v taverno). Prostora za sidranje je ogromno na globini nekaj metrov nad mivkastim in ravnim dnom. Veter se bo ponoči počasi obrnil iz južnega na severnega. Zato sva tudi izbrala to sidrišče. Mislim, da bova dobro spala.

boja za tovorno ladjo kjer nakladajo pesek

prvič sem jo zagledala na kakšnih 3 metrih...v Grčiji prvič v živo s tako veliko želvo/caretto caretto

glu, glu oklep velik vsaj en meter, res ogromna je bila

moja caretta caretta

eden od zalivov še na Kalimosu

zelo zanimiva luknja kamor vozijo turiste...

luknja tako velika, da bi jadrnica lahko celo skozi šla, naša Mala ima višji jambor

luknja, ki se čisto drugače odraža na drugi strani

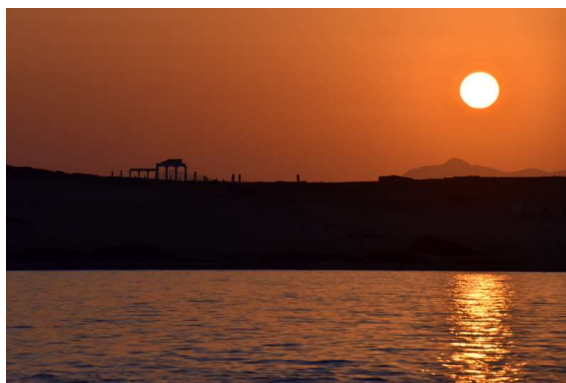
Polyaigos - svetilnik, pod njim pa ena izmed nešteti jam

NW Bay, Polyaigos=le kako so se čudno stlačili med te skale, se sprašujeva, ko počasi plujeva mimo sidrišča....

NW Bay, Polyaigos - z druge perspektive čisto drugače, normalno, zgleda; nore špičaste skale

sončni zahod z Apolonovim templjem

21. september 2021, torek

Despotiko, Andiparos - Andiparos

Ob devetih dopoldan midva ne večerjava. To je dobro, saj če bi večerjala, bi potem šla prekmalu spat. In dobro je tudi zato, ker ob večerjah ne greva na ogled Apolonovega templja. Torej sedaj lahko greva. In greva. Z dingijem pol milje v vsako smer. Na koncu plovbe naju pričaka lep pomolček in še lepša pot do kamnov na vrhu grička poleg kmetije z ogromno čredo koz. In psi ovčarji. In nikjer nobene table, da smo to mi (EU, op.a.) plačali. Torej nismo. Tudi to je dobro. Table ni niti pri kamnih, niti pri kmetiji (na uradno nenaseljenem otočku Despotiko). Tempelj pa... hja ... kako-da-kažem-pa-da-ne-slažem ... nekaj kamnitih ostankov temeljev ter štirje novokomponovani stebri iz bleščečega in do sijaja spoliranega marmorja. In redna turistična linija z množico turistov v vsaki tranši, ki vozi med Andiparosom in Despotikom. Nekateri bi take ladjice imenovali begunske, toliko ljudi prevažajo. Še podnapis: nategunac na kvadrat! Pa tolikokrat sva si že rekla, da kamnov ne greva več gledat...

Kulturno zgodovinski ekskurziji sledi nekaj dela in plavanja. In pogled na Andiparos, kjer ima hišo brodolomec, Wilsonov prijatelj. A ne glede na to, da ima hišo sredi morja, on običajno prebiva na terminalu. Podobno, kot sva midva lansko leto.

Sledi počasno jadranje do nekaj milj oddaljenih otočkov med Parosom in Andiparosom. Sidrava se ob Glaropounti in Vesna gre snorkljat okoli Tiganija in pošpega še k Panteronisiju. Čeprav je pogled s suhe strani morja podoben pogledu na koralni greben v tropih, je pogled z mokre strani morja nekaj čisto drugega. Pogled v prazno in ne v jate barvastih rib, ki plavajo nad gozdom koral. Ah, ja, ... spomini...

Prenočiti se nameniva na Andiparosu. No, pred Andiparosom. Če bi prenočevala na Andiparosu, bi morala poklicati zavarovalnico, da se zmenimo okoli škode. Sidrava na dostojni razdalji od plaže in še bolj dostojni razdalji od luke. Z razlogom. Kjer ne vozijo trajekti in niso postavljene mooring boje domačih ribičev, je plitvo. Ampak, naš dingi zmore prevoz do trgovine in oštarije. Res, da vmes čolniček dvakrat nasede, ampak na koncu le prispeva do obale. Pijeva, jeva, kupujeva in uradujeva. Nocoj bo mirno in spala bova dobro.

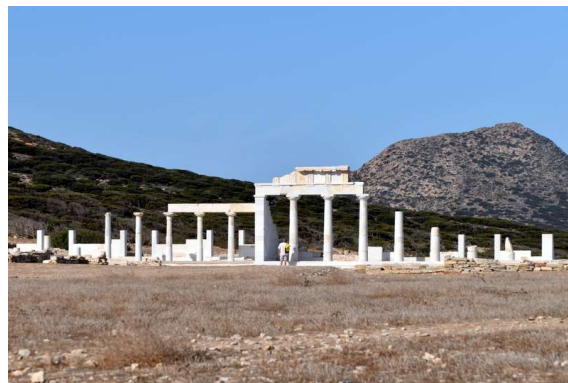
takoj po zajtrku ogled Apolonovega templja

letos narejen pomol iz colarc, na tabli pred pomolom piše, da je strogo prepovedano se vezati, namenjeno le turističnim ladjicam

sigurno letos cementirana pot do templja

smo v preteklosti videli že veliko podobnega, samo toliko renoviranega pa še ne

koz kolikor hočeš

na kopanje v čudovito morje, a žal res nič omembe vrednega...razen...

zanimiv pogled kako je kdo sidran ... sidra položena v razponu sto metrov=je treba tudi najti pravo podlago za sidro :) ... nisem mogla verjeti svojim očem kako samo položeno je sidro na tla med skale

medtem, ko sem snorkljala, se je zraven Male sidrala turistična ladjica

vasica Antiparos, hiške v kiklaskem stilu

včasih je bil mlin na veter, danes pa nadomestek stojala za perilo

luka v Andiparosu kjer ni prostora za jadrance, med drugim tudi zaradi globine

3 hobotnice so visele na vrvi pred oštarijo in nekaj od tega je pristalo na mojem krožniku

22. september 2021, sreda

Andiparos - Schoinousa

Nekaj vetra je zjutraj in posledično je tudi nekaj vala. Ne oddingiram po kruh na Andiparos, da se z dingijem ne pretebam z valovi, ampak dvignevo sidro in z vetrom, samo na genovo, odjadrava 3 milje na nasprotni otok, na Paros. Tam v mirnem zalivu skočim po kruh in mleko. In veliko vrečo ledu. Slednje ima za posledico, da pri večerji pijeva led z bambusom in ne obratno.

Druga etapa je dolga dvajset milj in tukaj se že splača dvigniti obe jadri. No, pa nekaj časa je veter tudi bolj od spredaj in samo genova ne bi bila najboljša rešitev. Meltemi, pač. V svoji blagi obliki je prav prijeten, 4-5 Bf. Vala je temu primerno. Vse do trenutka, ko padeva v vetrno senco Naxosa. Tam vetra ni, val je podvojen - vali se po levi in desni strani Naxosa in na koncu seštevajo. Zadnje dve ali tri milje tako poje motor. In guncava se, neprijetno guncava.

Na sidrišču je spet mir in le toliko vala, da vem, da sem na morju. Prijetno. Vetrta skoraj ni in Vesna gre pod vodo (torej res ni ne vala in ne vetrta). Jaz grem v spoiler. Jasno, sidrana sva v prečudovitem zalivu. Eno uro se matram, da popravim visokotlačno lajtungo desalinizatorja in v tem času nešteto krat splezam v in iz globokega lockerja s podaljškom v spoiler. Od mene kaplja in curlja. Nisem si izbral pravega časa za popravilo, če bi bila Vesna tukaj, bi mi prihranila kar nekaj teh plezanj, ker bi ona pritisnila na tipko ali mi podala pravi ključ ali... No, na koncu greva le lahko po vodo v vodnjak. To je edino pomembno.

Schionousa je v vetrni senci Naxosa, zato sva jo tudi izbrala. Jutri je v okolici napovedan močan veter, s sunki tja do 40 vozlov, tukaj naj jih bi bilo le okoli 25. Vsi modeli vremenskih napovedi sicer ne kažejo take slike, le eden jo, ICON-EU. Glede na to, da se je v zadnjem tednu ta model izkazal, kot najboljši za naš konec Egejskega morja, sem se tudi odločil za premik na ta otoček iz skupine Malih Kikladov. Kakšno bo dejansko stanje, bom videl pa šele jutri...

vasica Alik na Naxosu

Tone je šel v Alik po kruh in led

Livadi bay na Schoinoussa - na sidrišču same lastniške barke

pod vodo spet nič omembe vrednega, bila pa presenečena nad lion fish

hiše v kiklaskem stilu

na hitro na netu nisem našla zapisa kaj naj bi to pomenilo?

še manj pa kaj je to in čemu koristi?

ni bilo pa videti kakšne trume turistov pozno popoldne; sicer pa je danes od 15,30 ure dalje prvi jesenski dan,

23. september 2021, četrtek

Schoinoussa

Še pred zoro je začelo vleči. Zbudil sem se. Pa ne zaradi vetra, ampak zaradi muzike na obali. Stari rock je bil na sporedu vse do jutra. Privatna zabava na plaži. Pa še nekaj se je zgodilo s prihodom vetra. Ali pa morda s prihodom jeseni. Ohladilo se je. Proti jutru se zato pokrijem z odejo. In ko vstanem, oblečem dolge hlače. Računam, da samo danes, da se bo kmalu spet ogrelo nazaj na prijetne temperature. Če se ne bo, pa midva odromava v toplejše kraje. Niti najmanjšega smisla ne vidim v tem, da bi imel na barki oblečene dolge hlače.

Cel dan lepo piha in midva izkoristiva ta čas za delo. Pa ne tisto, ki se opravlja v prečudovitih zalivih, ampak čisto običajno pisarniško delo. Vesna danes ne gre v vodo. Je le preveč vetra.

Sidrišče se je izkazalo za dobro, sunkov preko 20 vozlov praktično ni bilo, pogled na morje pol milje od obale pa kaže vse belo, in pršenje morja v višino okoli metra - tam zna biti šest ali celo sedem boforov. A kar je najpomembnejše, v najinem zalivu ni močnih refulov. Otok je relativno nizek in padajoči veter zato ni toliko izrazit. Do jutri zvečer bova ostala, morda

tudi noč na soboto. Se nas je pa do konca današnjega dne nabralo že sedem jadrnic in en ribič, ki vsi čakamo, da se veter tam zunaj umiri.

Danes sem tudi malo spustil v brskanje po Androidnih aplikacijah in sem našel eno luškano zadevo, ki iz podatkov o barki, globini in pričakovanem vetru izračuna koliko verige je potrebno spustiti v morje, da sidro ne popusti. Enostavna matematika z izračunom verižnice. Kot sem že dolgo menil, v enačbi nastopa le teža verige, teža sidra pa ne. Teža sidra je pomembna, da se sidro zakoplje, ko je enkrat zakopano, pa ne igra nobene vloge več. Ta aplikacija zna biti koristna še kdaj. Mala je danes po izračunu sidrana za vetrove do 40 vozlov, torej štirikrat močnejše, kot jih v resnici imava. Lepo je to vedeti.

dan es je bilo kar vetrovno in nekoliko hladneje

izvidniški stolp ?

Toneta je že mikal odhod na obalo, da ugotovi kaj naj bi to bilo, a je bilo morje preveč valovito

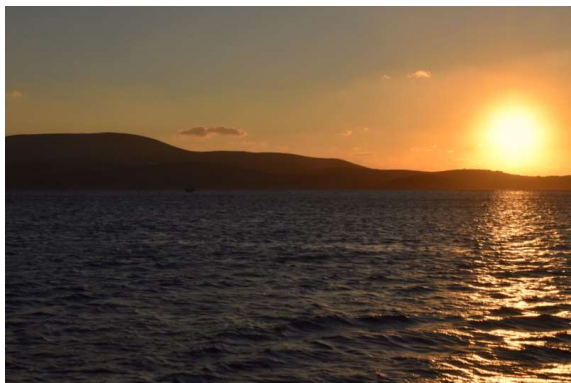
zvečer prileti helikopter in pripelje/odpelje v roku 10 minut

zadeva postaja vedno bolj skrivnostna, le kaj se dogaja na tej strani: grajski stolp, neke pozidave, izvidnica hm.... nikjer nisem našla zabeleške, da je zasebno območje?

vsake toliko nas malce zarola, potem je žal fotka nejasna...skratka jutri, ima moj kapitan roj.dan ...žal je prva oštarija slabo uro hoje v hrib ... hm pa še morje razburkano ... hm ...bo pa oštarija pri Vesni :)

kalinihta, lahko noč

24. september 2021, petek

Schoinousa

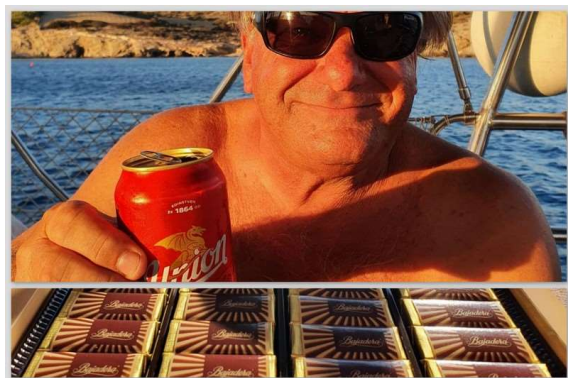
Danes imam rojstni dan. Kot se za rojstni dan spodobi, delam kot zamurc. Začne se dopisom, da sem svoji bivši firmi (v kateri ne delam že 14 let) dolžan krepko preko deset jurčkov in da moram to takoj poravnati. Tako meni stečajna upraviteljica te firme. Jaz menim drugače. Menim, da nisem dolžan ničesar in da se je pač gospa zmotila. A to ji moram napisati, torej imam (nepotrebno) delo. A ne danes. Manjana.

Potem se cel dan pretebam s svojim gozdom. Sečnja se komplicira. Odlične cene lesa so vzpodbudile vse po vrsti, da podirajo na polno. In žage so polne. Če so me še pred mesecem prosili za hlodovino, je sedaj ne sprejemajo več. Tudi prav, samo to, ki je že ob cesti pa moram nekam spraviti. In telefoniram in pišem in se pogajam. Le zakaj se vse skupaj komplicira ravno na moj rojstni dan?

Če prištejem še klice z voščili in razne tekstovne voščilnice, je bil moj telefon danes pravzaprav še bolj zaposlen od mene. Saj je prav - kar naj okusi, kako je to, če ima človek rojstni dan!

Vesna se je spravila h kuhanju in mi naredila hrano po mojem okusu. Palačink z Nutelo najbolj ne obožujem in teh ni bilo, čeprav je bila to tudi opcija. Bila je pa Kraševa Bajadera. In v plinski pečici spečene slane palčke iz listnatega testa. Za glavno jed pa odlična musaka (z govejim, namesto ovčjim mesom). Poleg kozarčka slovenskega vina spijem tudi slovensko pivo. Grčija, taka si kot domovina!

Veter se počasi obrača iz severovzhodnika na severozahodnik in v zalivu se pojavi nekaj vala. Prestaviva se za kabel ali dva in potem je v redu. No, kabel ali dva je zračne linije, preplula sva pa tri milje okoli ozkega in miljo in pol dolgega rta v privatni lasti s heliodromom namesto ceste.

darilo za roj.dan je kar Bajadera palačink z nutelo ni hotel za zajtrk :) ...po kosilu pa enega uniona se najde še kakšna pločevinka v hladilniku

menda je to sedaj zelo aktualno, da iz krompirjevih olupkov narediš čips.... no, s kapitanove strani ni bilo nekega navdušenja

sva se prestavila na drugo stran hriba, a z barko je bilo to 3 milje ... vedno hujše premike delava

na obali pa taka hiša...zgleda veliko sob? a nikogar na spregled

25. september 2021, sobota

Schoinousa - Vathi, Astipalaia

Ponoči naju je ribič omrežil, pa naju je do zore tudi že od mrežil. Ampak, ko v popolni bonaci dvigujem sidro, vidim nekaj drugega. Včeraj sva pri sidranju le za nekaj metrov falila ladijsko sidro, ki leži na sredi zaliva, na sicer povsem ravni mivkasti podlagi. Nanj je pripetih še nekaj metrov verige in svitek vrvi. Mooring line brez mooring bojice. Ufff, če bi se zapletla, bi znala imeti težavo pri odpletanju.

Sledi premik za sedem milj in plavanje v prelivu med otočkoma Antikeros in Drima. Hkrati smo se sidrali s Ato Kali in hkrati odsidrali. Hkrati smo tudi dvignili jadra in začeli regato. Pa so oni takoj odstopili. Zavili so v drugo smer.

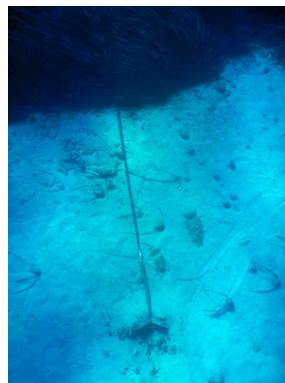
Današnji cilj je laguna na Astipalaji, Vathi po imenu. Jadranje je hitro in razen zadnjih dveh ur, ko se je naredilo nekaj vala, tudi prijetno. Pod Amorgosom je vladal pas tišin in na cilju sva le eno uro pred planom. Če bi imela tudi tam spodoben veter, bi bila pa dve. Všeč so mi taki plovi.

Vathi je skoraj nenaseljen zaliv z eno taverno v sezoni in nekaj hišami, ki pa tudi bolj kot ne samevajo. To je en najbolj varnih zalivov, kar jih poznam. V svetovnem merilu. Laguna z vsega nekaj deset metrov širokim in več sto metrov dolgim vhodom jedolga miljo in četr milje široka. Dno je ravno, blatno in le do deset metrov globoko. Vse naokoli so dokaj visoki hribi. Idealna hurricane hole. Tipično za hurikanske luknje je tudi, da ni interneta, sic.

Danes bova zagotovo zelo dobro in sproščeno spala. Sidral sem se za gale force vetrove (sedaj to vem, ko imam pa tako luškano aplikacijo na telefonu), napovedanih imava pa vsega 4-5 bf. Zunaj. V laguni bo vetra precej manj, vala in toka pa sploh nič.

toliko ježev, kot jih je bilo danes v tem prelivu med antikeros in Drima, nisem videla skupaj v celem tednu; je pa žalosten pogled, ko si jež za kamuflažo nadene polivinil vrečko

sidranje v prelivu Antikeros-Drima

to ja pa tudi vse kar sem videla razen ježev in majhnih ribic

ribjega zaroda je bilo res veliko

kopanje v prelivu prelepega morja

tisti z manjšim krmilom/kobilico so lahko prišli tudi z druge strani preliva

ribič hiti domov pred mrakom

edina razsvetljena hiša je bila oštarija

pogled na globoki zaliv z druge strani

ostale hiše (razen oštarije) delujejo kot vikendi

samo dvoje smo bili v tem ogromnem dobro zaščitenem zalivu

vhod/izhod v zaliv Vathi otoka Astipalaia

26. september 2021, nedelja

Vathi, Astipalaia - Kardamena, Kos

Vetra in vala je bilo ponoči v laguni za poštenih 0 Bf. Ampak, ko izplujeva in se za dobro miljo usmeriva proti severu, da obplujeva otok, je situacija povsem drugačna. Nabijanje v val in veter nama barko upočasni toliko, da pri slabih 2000 obratih napredujeva s tremi, največ štirimi vozli. Sila neprijetna plovba je to. No, ko se na severnem rtu Astipalaje obrneva v pravo smer, imava valove in veter z boka in napredovanje je spet kot se šika.

Regatiramo. Napadam jadrnico, ki je nekaj milj pred nami. Razvito imajo brexitovsko zastavo. Pri štirih boforih z boka, jaz s skrajšanimi jadri, 39 čevljski Moody s polnimi, pri treh boforih oba s polnimi in pri dveh boforih, sedaj že skoraj s krme, oni zamenjajo genovo za code zero (ali genaker, kaj pa vem, na jadranje se ne spoznam). Rezultat je pričakovan. Ne glede na to, kaj počnejo, zaostajajo. Naš avtopilot brez AI je pač boljši od njihovega human pilota z NI (natural intelligence). Drugačne razlage ne vidim - Moodyji so vsekakor bolj cenjeni, kot Ipsilonke, pa še malenkost večji so od nas. V vetrovni senci Kosa nekaj časa bingljamo v pad poziciji in nihče noče tekme prekiniti. No, ko so že daleč zadaj in pri 1 Bf vetra ter (njihovi hitrosti) 1,7 kt prižgejo motor, ga tudi jaz (pri naši hitrosti 2,8 kt) in odmotoriramo vsak svojemu cilju naproti.

Najin današnji cilj je Kardamena na Kosu. Sidrava pred luko, po pričevanjih v luki ne bova našla prostega priveza. Ne bova niti poskušala. Še dobro, ko kasneje preverjava, ga res ni bilo. Oddingirava na obalo in pozdraviva Brigitte in Olava na Heliosu. Pred leti sta obplula svet, mi se pa poznamo že nekaj let, srečali smo se na teh otokih. Imamo tudi skupne znanke, Galateo, ki je pred nekaj dnevi pripluja iz A Corune v Prevezo.

Še sprehod po plastičnem turističnem mestecu. Tako je, kot bi se sprehajal po katerem izmed egipčanskih resortov ali pa kanarskih turističnih konglomeratih. Povsod je fuzbal na ogromnih televizorjih. Neka angleška podliga ali nekaj takega. Tega pač skupaj z angleškimi turisti ne bova gledala. Nekaj pojeva in nekaj popijeva ter se vrneva domov. S Heliosom se bomo družili drugič.

celo dopoldne smo jadrati skupaj oz. oni so bili ves čas pred nami ... Mala je Dancerja prehitela kar je razrezilo posadko in capitan zavpije ter maha : sedaj bo pa race! Razvil je code zero in nas rahlo prehitel

in Dancer kmalu pred nami, veter pa rapidno ugašal....

in za ovinkom ugasnil, Dancer je padel v brezveterje in Mala ga je spet prehitela

začenjajo se resorti, vodni parki ...

Kardamena je novodobni turistični kraj, kakšne stare ribiške vasice ni več videti

uličice polne različnih artiklov namenjene izključno turistom

presenetljivo veliko turistov konec septembra

komaj sva našla navadni giros, so pa prodajali angleške pite z mesom ajoj ...

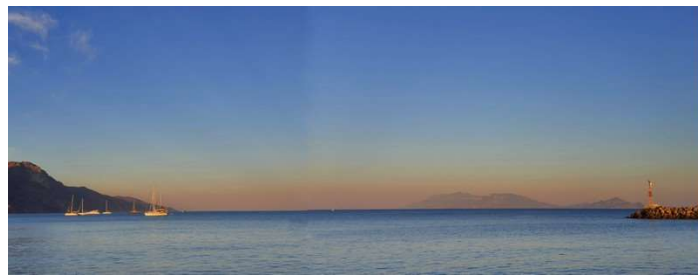
luko so verjetno zgradili pod pretvezo, da je za ribiče; je pa predvsem za turistične ladje

piratske in podobne ladje, turistov pa toliko kot sredi poletja

ob pol sedmih so oštarije še bolj prazne, le kafiči polni ob gledanju nogometa

na sidrišču se nas je do večera kar nekaj nabralo Kardamena turistični kraj kot katerikoli kjerkoli drugje na svetu v novodobnem stilu ... škoda ...

27. september 2021, ponedelj

Kardamena, Kos - Panormitis, Simi

Dan je bil posvečen jadraniu. Začelo se vzpodbudno, lep vetrček in mirno morje. Pa ta veter kmalu usahne in za nekaj milj ga zamenja motor. Potem veter spet piha in na trenutke ga je celo za krepkih 5 Bf. Je pa ves čas skoraj točno od zadaj. Zato kombiniram. Nekaj časa metuljčkam in nekaj časa lovim tistih 150 stopinj s krme, ko sta jadri še lahko na isti strani. In ko se popoldan naredi še nekaj vala, je to lovljenje povezano s kar nekaj udarjanja jader. Neprijetno. Je pa zato še vedno precej hitreje in precej tišje, kot z motorjem.

Na Simiju se ustaviva samo za prenočevanje. Sidro vrževa v zalivu Panormitis, edinem dobrem zalivu na tem otoku. Vse ostalo je globoko in/ali majhno. Tuhtava ali bi zavila v cerkveno (ali samostansko, saj ne vem) taverno, pa si premisliva. Večkrat sva že bila, pa nikoli nisva bila zadovoljna. Bova kar pri Chez Mala ostala.

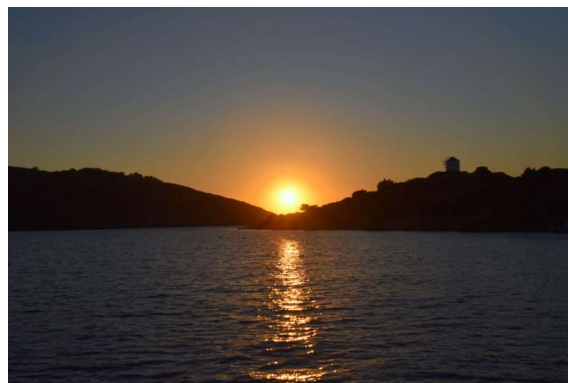
V Panormitisu nas danes za čuda ni veliko. Ampak, še tisto, kar imava sosedov, so živčni. Najbrž imajo slabe izkušnje. Ali pa so po naravi prestrašenčki, ne vem. Mojstri na katamaranu sidra ne privežejo na oba trupa in potem se čudijo, zakaj jih tako rola in odganjajo ostale stran. Sem jim mislil omeniti, kako se sidra, pa sem si premislil. Ne vem, kako bi razumeli lekcijo iz prvega razreda, mogoče bi bili celo užaljeni. Ma, bo že.

Večer je bil posvečen delu. Moj večer. Vesna je delala tudi preko dneva. Ona delu posveča tudi plovbe. Jaz danes med potjo nisem utegnil pogledati ničesar, stalno je bilo potrebno dopovedovati avtopilotu, kako naj fura barko.

Sinoči sva bila sidrana pred kafičem, polnim pijanih Angležev, ki so imeli o sebi in svojem posluhu malo drugačno mnenje od mene. In to mnenje so velikodušno in predvsem zelo naglas delili z ostalimi prebivalci v okolici. Pa tudi, če bi bilo kruljenje petje, Tom Jones vseeno ni moj najbolj priljubljen pevec. Nocoj sva sidrana pred samostanom in na sporedu je petje zvonov. Saj ne vem, kaj je hujše...

Panormitis xxxtič

kalinihta

28. september 2021, torek

Panormitis, Simi - Mandraki, Rodos

Ko vzide sonce, izplujeva. Nekaj milj motorirava, potem lepo jadrava in nekaj milj pred ciljem spet motorirava. Priveževa se še dokler je veter pod 15 vozli. To še gre, četudi je z boka in četudi je potrebno pograbiti mooring line. Ja, tokrat naju je Jorgos privezal na čarterski del, kjer so mooringi. Ampak, v petek morava izpluti. Takrat se čarteristi vračajo.

Potem se Vesna spravi nad pranje barke in perila, jaz pa v šoping. Nekaj malenkosti kupim v čendlariji in nekaj (ne prav malenkostnih) papirčkov pustim tam.

Spotoma mi v eni izmed mnogih mehaničnih delavnic naravnajo sidrno kljuko, ki se je precej raztegnila, ko se je sidro v trenutku nepričakovano zakopalo (barko je tako cuknilo, da sem se moral ujeti za krmilo, da nisem padel). To je bilo na Parosu in od takrat kljuka drži ali pa ne drži. No, po novem bo držala. Nerjavno jeklo načeloma ni tako plastično, kot navadno železo, ampak tale kljuka je precej mehka in se jo lahko oblikuje kar s primežem.

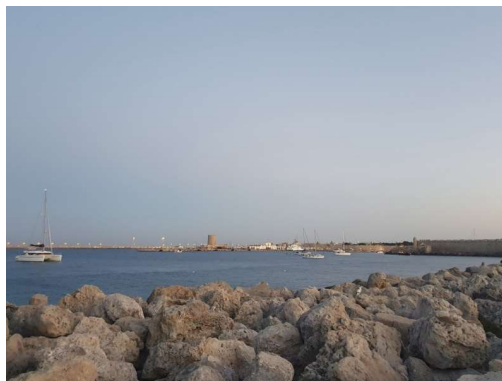
Za vsak slučaj sem kupil še eno, čendlarija nasproti marine je neverjetno dobro založena. Glede na lokacijo »usred mora«, seveda. Poleg tega sem dobil še čopiče za olje, dvojni kolešček, povoskano vrvico in poceni kopijo stikala za bilge v kopalnici. Le VSR-ja niso imeli in prodajalec je to enostavno komentiral tu-smart-rilej-for-dis-ajlend.

Spotoma pošpegam še v trgovino z akumulatorji in ni dvakrat za reči, da jih tudi te kupim tukaj. S Trojanom je križ, nikjer v Evropi nimajo na zalogi modela, ki ga imam sedaj in ne ve se, kdaj bo. Očitno bom moral menjati brand. Fantje mi robo pripeljejo na barko in z barke odpeljejo stare akumulatorje. Akumulatorji tehtajo 170 kg (toliko so težki novi in še slabih 200 kg stari) mi taka usluga tudi nekaj pomeni. Pa še okoli 250 evrov cenejši so, kot tisti, ki bi mi jih dostavili iz Aten. Do ASC offica v kraju, kjer pač bi že bil takrat - od tam do barke bi bil pa moj problem. Edini pomislek, ki ga imam je, da je pametno akumulatorje kupiti spomladi, pred izplutjem.

Zvečer se dobimo z Jadranko in Zoranom. In potem gremo na Rhodes site seeing tour. Sicer ima Rodos po vsej verjetnosti tudi kaj za pokazati, a mi smo videli le kafiče. In nekatere smo tudi zapirali...

tokrat privezana z mooringom na pomolu kjer so drugače čarter barke

za mandrakijem je bilo danes kar dosti plovil sidranih

Zoran je prinesel iz Ljubljane Katjino darilo za rojstni dan (domača salama in budjola)

je bilo treba z zamudo nazdraviti Tonetovemu roj.dnevu

nekateri oštirji so se striktno držali zapiralnega časa in je bilo treba menjati lokal

obzidje by night, nasproti naše Male

29. september 2021, sreda

Mandraki, Rodos

Ne vem, ali je to nova šega na Rodosu, ampak pri denarju je potrebno biti pazljiv. Včeraj mi je kelnerica "pozabila" vrniti 30 evrov in ko sem ji to rekel, je bilo samo "sori" in denar je takoj izpljunila. Danes sem nesel zamenjat dve plinski jeklenki, imeli so samo eno, računat je teta hotela dve. Spet je bil izgovor "sori". Potem grem po akumulatorje. Včeraj so bili po 205 evrov, danes pa po 210. Čakaj, zmenjena sva drugače, rečem. In prodajalec odvrne, povsem pričakovano, "sori" in cena je spet v redu.

Fant mi pripelje akumulatorsko robo na barko in odpelje staro. Vse štima. Le "na barko" še ne pomeni, da tudi v akumulatorski prostor. Tega mu ne prepustim, ne bi rad popravljajal za njim. Rezultat? 360 kg gre zadnjih nekaj metrov skozi moje roke. Fanta zanima, če živiva na Rodosu in ko mu razložim, kako živiva, se mi potoži, da se je on tukaj rodil in tukaj bo umrl. In enkrat do sedaj v svojih 25 letih je že bil v Atenah. Pa mu ni bilo preveč všeč.

Potem prideta naokoli Jadranka in Zoran. In avtoček, ki nas bo vse tri danes gostil. In vozil po otoku. Najprej v Lindos. Onadva gresta na grad, midva v barček na pijačko. Potem v Anthony Quinn Bay. Ona dva v vodo, midva v barček. Sledi Dolina metuljev. Ona dva ostaneta zunaj, midva ostaneva zunaj. Metuljev v septembru ni. Vstopnina je.

Pa se spravimo v oštarijo. Tako, na netu priporočeno. Podeželsko, neturistično. In zaprto. Sic! Plan B je, da se ustavimo nekje spotoma. In se. Na nekaj čisto enostavnega. Na giros v girosdžinjico. Pa nimajo pork girosa. In ko z Zoranom pojeva pork souvlake in bi še en čiken giros, tudi tega ni več. V girosdžinjici!

Ni druge, premik v mesto Rodos, kjer je birtij, da človeku srce zaigra. In se torej usedemo na drugi giros za naju v - girosdžinjico. In nimajo pork girosa. Imajo pa akcijo čiken girosa. No, potem pa to, si rečeva in naročiva. Ampak, dobiva nekaj drugega. In zavrneva in potem (očitno za kazen) dolgo čakava na tisti svoj kos fastfuda. Kaj se je tale Grčija res tako pokvarila, sedaj ko so vse njihove ladje krcato polne beguncev, ki v grozdih visijo preko krova in govorijo angleško, nemško, polsko in kar je še evropskih jezikov?

gužva plovil v Lindosu, tako, da so se celo na obalo vezali ajaj ...

parking za osle, ki za krepke eure nosijo ljudi do Lindoškega gradu

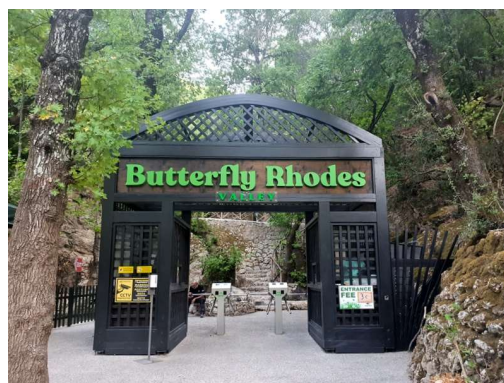
z druge perspektive pogled na Lindos in okolico

Antony Quinn Bay

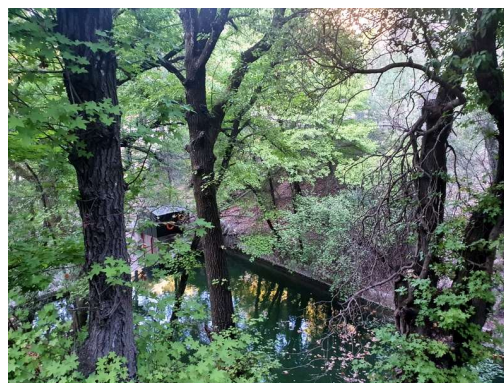
v zalivu veliko plovil in ljudi

na poti do metuljevega parka smo srečali jelena: vključno z jelenom smo se samo presenečeno gledali

eden izmed prehodov skozi tunelček po parku = stopnice od širokih do ozkih za eno nogo

v samem parku (čeprav sedaj ni metuljev) je bila odlična klima in lep gozd

30. september 2021, četrtek

Mandraki, Rodos

Zaščitni znak Rodosa je jelen. Ampak, skoraj ne bi bil več. No, zaščitni znak bi sicer še vedno lahko bil, samo jelena ne bi bilo več. Včeraj se skoraj ni hotel umakniti s ceste v bližini metuljev. Kar stal je in gledal naš približujoči se avto. Ko sem jaz že videl divjačino na krožniku, se je le spametoval in umaknil v gozd. Škoda. Dvojna. Meni je bilo škoda, ker ne bo golaža in Vesni, ker ni imela fotiča pripravljenega na strel.

Danes se odpraviva na tržnico. In spotoma jaz zabremzam pri moji frizerki na Rodosu. Očedi moje lasišče odvečnih las in med delom mi tudi zagotovi, da je tržnica odprta vsak dan od sedmih do sedmih, kljub temu, da Google meni, da je danes zaprta. Kdo ima torej prav, lokalna frizerka ali ameriški Google? Greva preverit. Prav ima Google, sic.

Nasproti tržnice je ribarnica in pred ribarnico (ki je hkrati tudi oštarija) se parkirata Jadranka in Zoran. In potem skupaj nekaj pojemo in po kosilu pokafetkamo (toliko si imamo za povedati!) in na koncu še polidiamo. Vesna polidla, Zoran ji dela družbo. V trgovini. Meni dela družbo Jadranka. Pred trgovino. Naporen šoping je bil, vsaj po trajanju sodeč. Njun

rentič se nato spremeni v dostavno vozilo novih neskončnih zalog hrane na Malo. Tudi, če bo spet lockdown - kar naj bo. Midva sta preskrbljena.

Plačava privez. Na najbolj prominentni lokaciji v Grčiji, pod obzidjem starega mesta Rodos, je cena 15 evrov (brez računa) s popolnoma enako ponudbo kot v Izoli (le brez neskončno zoprne bibavice). Za manj kot četrtno cene. Očitno je Marina Izola tako visoko cenjena na svetovnem nivoju, da ima take cene. Na Rodosu dnevno pristaneta vsaj dve megakruzerici, včasih tudi več. Le koliko jih v Izoli?

Še plinsko jeklenko dobiva in s plinom smo za nekaj časa na zelenem. Potem pa na sprehod do prve ouzarnice. Kar naporne količine tega špirita smo spili v četvorčku. In koliko smo šele arašidov in ostale mezice pojedli. Saj ni čudno, ko smo morali pa toliko tem obdelati...

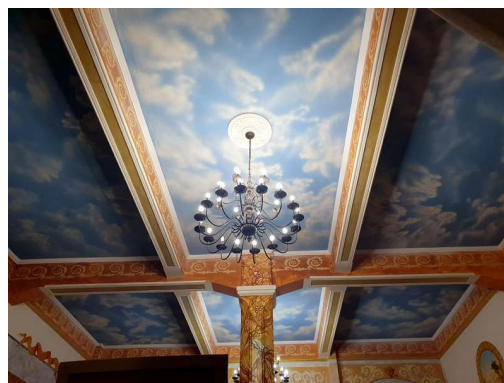
Tone se vsakič, ko je na Rodosu striže v istem frizerskem salonu

zaradi cerkve je cesta malce zožana ... Tone z novo frizuro

kosilo v ribji restavraciji

oficirski klub z nešteti poslikavami (fotografirano skozi okno poslopja)

zvečer pa še na uozo meze ...